Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

★ Chiến-sự : 200 lính Miên tàn sát gần trọn một ấp ở Châu-Đốc ★ Lao-động : công-nhân xe buýt dọa đình-công.
★ Quốc-Hội : Tại sao cần cải-cách Kinh-tế ? ★ Tai-nạn : xe đò chạy đua : 32 người bị thương, 6 hấp hối.

BÌNH LUẬN thời cuộc

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 8
Năm thứ 9 số 2.208

NGÀY THỨ BA 24-4-1962
Giá 2 đồng

Ngôn-Luận

NHẬT BÁO THÔNG TIN NGHỊ LUẬN

Ngày 20 tháng Ba (Âm-lịch)
Điện-thoại 25.528

Chủ Nhiệm và Chủ Bút : HỒ-ANH
Tòa-Soạn và Trị-Sự : 66 đường Lê-Lai — Sài-Gòn

Hộp thư số 6

SALAN bị bắt Quân Đội Bí Mật

XUÔNG THẾ

Cựu Đại tướng Salan, nguyên Tổng Tư Lệnh Quân Đội Viễn Chinh Pháp tại Đông Dương và tại Án-độ-nê năm nay 63 tuổi.

Ông đã diễn cho lớp St cuối Phép hồi gần bỏ vì nổi đình đầu thua đấy, mặc áo, trên sáng lên và trên tiền.

Thời gian thịnh của ông là năm 1950, năm ông đưa tướng Đỏ Cốn lên cầm quyền.

Đến 1960 thì ngài sao của ông bắt đầu lu. Ông bị gọi về Pháp, không được ở Án giữ nữa.

Đáng lý ông phải ra Tòa làm chứng cho vụ nhóm Lagaillarde-đưng, nhưng ngài vẫn chiếm-khu đại học Án-giữ, thì ông lại vượt biên giới sang Tây Ban Nha.

Chính phủ Pháp vẫn cần chu lương hưu trí và đeo sao. Nhưng sau đó, bộ trưởng Quốc phòng Messmer đưa giấy đòi ông về Ba Lê. Ông lo đi. To đó, ông ly khai hẳn với Đỏ Cốn.

Hồi tháng tư năm ngoái, ông cùng các tướng Challe, Zeller, Jouhaud, đảo chính, nhưng phần thanh niên Pháp phải đi quân đội không chịu theo, nên mọi toan hay thất bại.

Ít ngày rồi lúc vào bị mất cầm đầu tổ chức O.A.S. (Organisation de l'Armée Secrète).

Bị bắt, trong cuộc thẩm vấn, ông khai rằng : « Cần bộ quân đội lí mật đầu quá khích. Các đại tá thì chỉ muốn chiếm giết. Tôi đâu có phải là thủ người đu cầm như các đảng trưởng ». Tin ông bị bắt làm đi chứng minh rằng sẽ vẫn tuyên truyền rằng tổ chức Quân Đội Bí Mật là bất thả xâm phạm, chỉ là những kẻ nói rác.

Nếu Quân Đội Bí Mật không được Chính sách và công chúng ủng, thì Quân Đội Bí Mật không phải là một lực lượng đáng kể.

Tuy rằng hư danh và địch đã mất, nhưng rất có thể là nhóm trẻ và quá khích của O.D.B M. cho rằng Salan đã già rồi, nhu nhược quá không thể cầm quyền lãnh đạo được nữa, và như thế thì không có Salan, họ tự ý được rộng cầng bom không phải bị buộc tuân theo một kỷ luật nhân đạo tối thiểu nào cả, nên thực như

(Xem tiếp trang 4)

NHÂN DỊP

LỄ PHỤC SINH

ĐỨC GIÁO - HOÀNG KÊU GỌI DUY TRÌ HÒA - BÌNH VÀ NGÔ LỜI CHÚC MỪNG NHÂN LOẠI KẾ CẢ DÂN NGA

• Ngày 5-5 tới, Thủ - Tướng Lào tới Sài-gòn.

Lễ Phục sinh trên thế giới

VATICAN.— Trước hơn 200.000 người tập hợp tại công trường đền thờ thánh Phê rô nhân lễ Phục sinh Đức Giáo Hoàng đã long trọng kêu gọi duy trì hòa bình thế giới. Đức Giáo Hoàng tuyên bố rằng nếu hòa bình chỉ có thể là chân lý công lý và lòng bác ái chân chính. Đức Giáo Hoàng nói việc thương thuyết và các biện pháp khác không hiệu lực.

Chỉ có sự hòa bình của Chúa Cứu Thế mới bảo toàn và cứu vãn nhân loại.

Đức Giáo Hoàng đã ngỏ lời chúc mừng toàn thể thế giới bằng 15 ngôn ngữ, trong số đó có tiếng Ả Rập và tiếng Nga.

Tại Jerusalem sáng 22-4, rất đông tín đồ đã rượt của Mendelbaum ngăn khu Jerusalem thuộc Do Thái và khu thuộc Jordanie để tới giáo đường kỷ niệm mồ chôn Chúa.

Tướng Gardy thay Salan

ORAN. — Trong một buổi phát thanh ngày được ở Oran cựu tướng Gardy tuyên bố sẵng sàng chánh thức thay Salan chỉ huy Quân Đội Bí Mật và từ giờ ông điều khiển các cuộc hành quân.

Thông tấn xã Tuy ni loan lại tin của Thông tấn xã An gê ri rằng một « Ủy Ban Chống Phát Xít » sẽ được thành lập gồm cả người Hồi lẫn người Âu. Dường như uy ban này được thành lập sau nhiều buổi thảo luận của Chính phủ lâm thời An gê ri.

Tại An gê ri hàng ngàn người gốc Phép chạm lấy vé tàu về Pháp.

Tại Pháp bà Salan bị giam vào

Xem tiếp T trang 4

Phái Đoàn Quốc Hội

tới La-Mã

Báo Ý viết về bà cố vấn : « mảnh mai nhưng quả cảm »

LA MÃ (VTX). — Bà Ngô Đình Nhu đã từ Luân Đôn tới La Mã chiều qua, thứ bảy, để hướng dẫn Phái đoàn Dân Biểu Quốc Hội Việt Nam tham dự Khóa họp của Liên Nghị Quốc tế Nghị sĩ trong tuần tới.

Ra tiếp đón Bà Ngô Đình Nhu gồm phó thường Ủy Ban Ngoại vụ Hạ Viện Gio Paolo de Ferrari, Phó Giám Đốc Nghị Lễ trong Chính phủ Ý, Bác sĩ Giovanni d'Orlandi, Cảnh sát Á Châu Vụ và Đại Tướng Đương Đoàn, Đặc Sứ Việt Nam tại Ý cùng phu nhân.

Bà Ngô Đình Nhu đến đã tặng Bà Ngô Đình Nhu một bó hoa hồng.

Xem tiếp H trang 4

Vượt biên giới, xâm nhập nội địa Việt-Nam

200 LÍNH MIÊN chặt đầu 42 người

gồm toàn ông già, bà lão, đàn bà và trẻ con

ĐỐT *80 căn nhà* **CƯỚP** *200 con bò*

của ttv N.V.N

AN-GIANG.— Vào khoảng 6 giờ đêm 21 rạng 22-4-62, một toán lính Miên gồm độ 200 tên có vũ trang đầy đủ, từ 2 ngã Lạc-Quới kéo đến và theo đường Bảo-Đôi, bên kia đất Miên vượt kinh Vĩnh-Tế kéo sang sự hiệu đồn Bảo-An tr a thôn tại ấp Vĩnh-Lạc xã Vĩnh-Gia quận Tịnh-Biên.

Sau một hồi pháo kích dồn nhịp, nhưng không gây 1 thiệt hại gì cả, bọn chúng bèn lẻ lượt lần nhau trên vào xóm, rượt bắt và xả súng bắn dữ dội vào nhà dân bảo. Mọi người bàng hoàng, ngơ ngẩn cố chạy chạm súng giữa đêm bèn, nên tìm sơn lên núp để tránh đạn.

Liền khi đó, bọn lính Miên chia nhau vào nhà lục soát cướp đoạt tài sản, bắt heo gà, lùa bò và rượt bắt chém giết đồng bào ta. Kẻ lùa bò lên ngày đang thiết mạn, bọn chúng gộp ai bắn nấy, chém giết tan bọc, gây cuộc kẻ lùa bò không khiếp hơn bọn gây biết. Nhiều trai tráng đã bị chém ngay nhanh chóng.

Xem tiếp A trang 4

Tân Đại sứ Việt Nam

TRẦN CH. THÀNH tới Tuy-Nì

TUNIS (VTX) 22-4. — Ông Trần Chánh Thành, Tân Đại Sứ Việt Nam Cộng Hòa tại Tuy ni đã tới Tuy ni chiều thứ Bảy.

Tân Đại Sứ đã tuyên bố với báo chí ông sẽ tận lực hoạt động tăng cường các mối liên lạc dân cả giữa hai dân tộc Tuy ni đi và Việt Nam ngày phát triển tình thân hữu hiểu biết lẫn nhau.

Xem tiếp A trang 4

Chung quanh dự án quyết nghị Quốc-Hội vừa chấp nhận cứu xét

CẦN CẢI CÁCH KINH TẾ

• Một số sự kiện khiến Quốc-Hội phải đặt thành vấn đề : Hàng nhập cảng ồi dọng — Hết gạo, heo đến sữa, đường bị đầu cơ — Cần thuê một người cả 100 người nộp đơn — Nhà sản xuất kêu lỗ...

Khảo luận của TỪ-CHUNG

Một vài sự kiện trong trăm ngàn sự kiện

Trong phần trường trình lý do của Dự án quyết nghị « *Cải Cách Kinh Tế* » ông Dân Biểu, Đã với Phúc kể khái một vài sự kiện :

— Phái đoàn Ủy Ban Kinh Tế Quốc Hội đi viếng thăm thương cảng Saigon, thấy hàng nhập cảng ồi dọng ;

— Ngày đầu cơ vẫn thường xảy ra, hết gạo đến heo, hết heo đến sữa, hết sữa đến đường, hết đường đến thuốc v.v...

— Khi mở xí nghiệp cần thuê một người làm, có cả hàng trăm người nộp đơn ;

— Các nhà sản xuất nông-công-kỹ than lỗ lã, trong khi đó gạo sản xuất rẻ, mà giá tới tay người tiêu thụ mắc, vì dự (chế tại vòng giá tự 20 đến 60$ một tấn), mà giá tra biến chế tại Chợ Lớn từ 100đ. đến 400đ. một kí) ;

Đây là một vài sự kiện trong trăm ngàn sự kiện khác, những dẫn đến lý luận : CẦN CẢI CÁCH.

Vừa trong phần trường trình lý do ông Dân Biểu Đã Đã Phúc nhận định rằng cuộc Cách Mạng Nhân vị, mà Hiến pháp VNCH chủ trương phải hợp với đường lối nêu ông trình bày trong ĐAQN của ông (1), và ông phải tiếc mà nhận thấy rằng :

« *Qua nhiều lần thay đổi, những người hữu trách về vấn đề kinh tế đã không thực hiện, hoặc chỉ thực hiện nửa vời những cải*

Xem tiếp M trang 4

Cổ động

Giải vô địch thiếu niên Á Châu

Hương-Cảng hạ Tân-Gia-Ba 3-0

Mã Lai hạ Miến 4-0

VỌNG-CÁC.— Tối chủ nhật, Hương-Cảng và Tân Gia Ba đã trận chót trong giải vô địch túc cầu Á Châu Thiếu niên kỳ thứ tư và Hương Cảng đã hạ Tân gia Ba 3 bàn trắng.

Cũng tối chủ nhựt, trong toàn A. Mã Lai thắng Miến điện 4-0 và đứng ngang hàng với Thái Lan với 2 trận thắng 2 bại. Mã Lai và Thái sẽ đấu lại và bội thắng sẽ đứng đầu toàn Á Châu và chung kết với bội đứng đầu toàn Đ Thái Nam tới.

Sau đây là bảo sắp các bội sau ngày thứ chín :

TOÁN A

1) Mã Lai và Thái Lan, thắng 2, hoà 2.
3) Việt Nam hoà 2, thua 1.
4) Nhựt bổn thắng 1, thua 2.
5) Miến Điện thắng 1, thua 3.

TOÁN B

1) Đại Hàn thắng 2, hoà 1.
2) Ấn độ nê si a, thắng 2, thua 1, hoà 1.
3) Hồi Quốc thắng 2 thua 1.
4) Hương Cảng thắng 2, thua 2.
5) Tân Gia Ba thua 4.

TIN LAO ĐỘNG

Công nhân xe buýt sẽ đình công nếu...

tin của Bông

SAIGÒN.— Hồi 21 giờ ngày 22-4, toàn thể công nhân xe buýt xanh gần lối 800 người đã tổ chức một cuộc họp bất thường tại trụ sở Tổng Liên Đoàn Lao Công. Mục đích cuộc họp là để yêu cầu Ban Quản Đốc giải quyết ngay vực sắp xếp lương người mà sẵn thu công nhân thêm công lương bổ từ 25.9.59. Theo công lệnh này thì mỗi năm công nhân được xếp hạng ngạch hai lần vào 1-1-va 1-7 sáng Ban Quản Đốc có cho thì hành trung năm 1960 cho từ đó tới nay không thi hành nữa. Đặc

Xem tiếp G trang 4

6 — « SỔ NÁCH » BAR NHẠC TÍNH HIU HẮT, BÔT-TỞ-PHƠI LẠNH NGẮT TƠI ĐỒNG » (*điều Tân Cung Oán*)

★ PHAN-NGHI

(Tiếp theo)

Con các em ở « Sổ nách » Bar thì lại khác. Chẳng có phép tắc các khó gì cả. Nhảy xong lý nước lên đã nhập nhiên định « rẹ » rồi. Và khi đã đã là đi miết, cứ tính mà đi chứ chẳng thèm nói năng gì hết.

Dân sao tôi cũng vẫn thấy cần phải gặp một em khác để nghỉ mà chuyện cho thôi... ấy đi. Tôi bèn lấy cái tên gì lang lang vào thành cô. *Mặt barman tiến lại :*

— Ông uống gì thêm ?

— Mới *Elizabeth Taylor.*

Cả *barman đứng ngây người ra như một khúc gỗ.* Cô lập bập :

— Dạ, ở đây không có thứ rượu Taylor s. Chỉ có Whisky, Cointreau, Martini, Rhum... thôi.

Tôi chỉ đại vào một cô đang ngồi lập lò phía sau rèm :

— Đó, mang cả cái chai rượu *Elizabeth Taylor* ra đây.

Lần này thì gã *barman* hiểu ra.

Trông ai bóa ra là người quen nhau vì hai bàn tăng của nàng đều bị vàng trong đó ít như người ngăn than hồng.

— Thế nào ? *Người xưa nay vẫn cố nhân !* (Tái định ngăn tiếp thêm một chai ; *Mới ở thời đã phong trần cả hai !*, nhưng là chưa nghĩ ra rằng hai cầu thơ ấy là của thi sĩ Vũ hoàng Chương. Mà không được phép ngâm ngà loan lên để làm ra vẻ chư thơ của mình sáng tạo. Ở các chốn bỗ trường như thế này, *Sổ-nách* là *Bar* nhà chính, nhiều kẻ tốt tên hoàn tất học ngồi thôi quen nào nhận là văn nghệ sĩ. *Người ta đã trông được*

Xem tiếp P trang 4

THÀNH PHỐ

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC Thứ Ba 24-4-1962

(Trực : 19 giờ đến 19 giờ chiều - 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S Lê-văn-Hai 18, đường Nguyễn-Tri	Chợlớn
B.S. Nguyễn-thị-Tư 424, đường Trần-quý-Cáp	Sàigòn
B.S. Nguyễn-văn-Nhung 228, đường Trịnh-minh-Thế	Sàigòn

ĐƯỜNG THỦY SÀIGÒN — TRUNG PHẦN TRỞ NÊN NHỘN NHỊP

SÀI-GÒN.— Gần đây vì Việt Cộng luôn phá hoại đường xe lửa từ Sàigòn ra các tỉnh ven bể Trung Phần nên người ta thấy các thương gia quay sang chuyên chở hàng hóa bằng đường thủy. Vì thế, các chuyến tàu đi lại giữa Sàigòn — Đà Nẵng, Nha Trang và Quy Nhơn nhộn nhịp hơn trước nhiều, số tàu chạy hiện cũng đã được tăng cường. (HAC)

CHÁY NHÀ, BỐ BẺ 2 CON, NHƯNG TẾ CÁ VÀO LỬA

GIA-ĐỊNH.— Khoảng 4 giờ 22-4, tại căn nhà số 292/4 đường Ng. Huệ của ông Nguyễn ví Hùng bỗng có lửa phát cháy rất lớn qua 2 cửa 292/3, 292/5. Ngọn lửa chén đã đi ra mà trong khi đó 6 đứa con ông Sĩ vẫn bị kẹt trong nhà. Ông Sĩ liều mình bằng qua lửa đưa được 3 đứa ra. Lần sau, vì quá mệt, ông Sĩ tế khiến cả 2 con là Ng. thanh Đăng 2 tuổi, Ng. thị Thu 12 tháng, bị rơi vào đống lửa. Người 16 năm vội vã sót cứu ra được, nhưng 2 em nhỏ bị phỏng nặng e khó sống. Được biết nguyên do tại cô tớ gái của ông Hùng nhóm lửa bằng xăng, lửa phát cháy lan nhà. Thấy lửa cháy, cô tớ liền bỏ trốn. Sau khi cô trốn 100 thanh niên tới cứu chữa lửa mới tắt. Thiệt hại trên 50.000 đồng. (NP)

1 TAY ANH CHỊ Ở VƯỜN CHUỐI BỊ THỘP CỔ

SÀIGÒN.— Tại chợ Vườn Chuối đường Phan đình Phùng có tên Lê văn Lợi tự Bảo Đảo 35 tuổi chuyên làm tiền những người lương thiện, bà con ở chợ Vườn Chuối đều chịu không nổi nên họ tố cáo với nhà chức trách. Sau nhiều ngày theo dõi bắn 2-4, nhân viên an ninh bắt được Bảo Đảo đưa về bốt để giải tra. (C.C)

ĂN CHÁO TRẮNG CÁ KHO TRÚNG ĐỘC

SÀIGÒN.— Chiều 22-4, bà Nguyễn thị Si ở đường Đề thám Nhân cho 3 đứa con là Hoàng thị Hoa 9 tuổi, Hoàng thị Lan 6 tuổi và Hoàng thị Huê 4 tuổi ăn cháo trắng với cá kho. Rồi cả bà bị trúng độc đi mửa. (C.C)

BÁN QUÀ GIÁ, BỊ MỜI VỀ BỐT

SÀIGÒN.— Hồn 18-4 có 3 người là Lê Sum, Phan Xẹ và Lê văn Ẩu ở Phan Rang vào Sàigòn mua mấy hàng xuốc. Họ tới tiệm « L.H » ở Đại lộ Trần hưng Đạo : sau khi chịu giá cả là 9200 đồng 1 cái, ông chủ tiệm bọn họ tới 20-4 thì lại lấy mấy đồng nguy. 3 người tới lấy mấy thứ đang chế tiệm lại hiểu vào hóa đơn giá mỗi cái bốn cả 4212 đồng 66 cắc. Ông ta sợ vì bước bán khó khăn, phải lấm bóa đơn như vậy. Vì thấy có vụ giang lận, 3 người kia liền đi thưa ông chủ hiệu « L.H » đã bán quá giá ấn định là 4987 đồng 34 mỗi cái hơn. Nhà chức trách điều tra và được biết ông nay đã bán hết 15 cái bơm với giá nói trên. Ông chủ hiệu bị mời về bốt. (C.C)

9 NGƯỜI CHẾT BẮT THÌNH LÌNH

GIA ĐỊNH.—Khoảng 5 giờ 15 ngày 22-4, ông Phạm chánh Tháng, Cảnh sát viên tăng cự tại Gia định, sau khi đi làm trở về thấy trong người ớn mệt khó chịu liền đến bệnh viện để chích. Nhưng vừa đến nơi, ông Tháng bỗng nhiên ngã ra chết.

Cũng ngày nói trên vào lúc 16 giờ, bà Nguyễn thị Hai vì gia cư ngặt nghèo đang đi tiểu đường Chi-Lăng bỗng tế xỉu. Người ta chở bà đến bệnh viện Nguyễn-văn-Hỏc, nhưng tới nơi thì nạn nhân đã thở. (N.P)

TẮM SÔNG, 1 EM BÉ VÀ 1 THANH NIÊN CHẾT CHÌM

GIA ĐỊNH.— Khoảng 2 giờ 40 chiều 22-4, cậu Võ-văn-Khương 20 tuổi, nhân viên an ninh ở Thanh-mỹ-Tây (Thị Nghè) và Các Khanh (Tân Nghĩa) tắm, nhưng bị chuột rút chìm xuống. Người ta bèn tìm cho đến cứu hòa đến mà cả gần đồng hồ mà không vớt được. Cùng ngày nói trên lúc 6 giờ chiều em bé tên Tô-văn-Đông 14 tuổi ở đường Ng-văn-Hiếu (Khánh-Hội) xuống sông Tân-thái-Thuyết tắm, nhưng không biết lội nên bị trôi cuốn trôi mất.

NAN VỀ SỐ CHỢ ĐỜN TÂI PHÁT

SÀIGÒN.— Vào lúc 8 giờ sáng 22-4, nhân viên Cảnh sát đi tuần tiễu trên đường Nguyễn cư Trinh, bắt gặp bà Nguyễn thị Nà 37 tuổi, ở đường Trần hưng Đạo và Lê thị Mười 49 tuổi ở đường Phan Đình Phùng bán vé số cho khách hàng với giá 118. Cả hai bị bắt về bốt cảnh sát để giải Tòa. (S.S)

BỆNH DỊCH TẢ XUẤT HIỆN TẠI NHA TRANG

NHA TRANG.— Hôm vừa rồi tại Trung Đông, xã Vĩnh Trường thuộc quận Vĩnh Xương có hai người dân bị mắc phải bệnh dịch tả, một người bị chết trong lúc đưa về bệnh viện cứu cấp và một người được cứu thoát. Nạn nhân đã chết trong vòng 10 tiếng đồng hồ kể từ lúc mắc bệnh. Mặt sạm nhăn nhó lodan, tay chân bị nóp và người ở 1 con là một bộ xương. Hiện nay, cơ quan hành chánh xã đã phân tính lên cấp trên tự nay để xin sự giúp đỡ trên phương diện Y tế. (M.P)

— Đã đăo chính sách của Việt-Cộng bần cùng hóa đồng bào miền Bắc.
— Hoan nghênh chủ trương « hòa sản hòa nhân dân » của Chính-Phủ Việt-Nam Cộng-Hòa.

HÌ1 10 giờ ngày 22 - 4 - 62, Hướng Đạo Sinh VN. đã làm lễ kỷ niệm đức Thánh Tổ Hướng Đạo Hoàn cầu St Georges tại khu vườn rau au thuộc ranh giới Thủ Đức, Biên Hòa.

HÌNH TRÊN : Hướng Đạo Sinh tung ném chào mừng. (*ảnh T.N*)

NÔNG THÔN TRONG CHIẾN TRANH

PHẦN II

MỞ ĐƯỜNG

(Tiếp theo)

Kỳ-sự của VŨ-BÌNH

Giờ đây mới thấy lạnh. Khi trông lạnh một cách khác : lạnh cắn cắn, không rớn rớn như cái lạnh mùa đông ở đồng bằng vì rừng không có gió lọt xuống thấp.

Tôi đứt hai tay vào tới quần tây để đi lên một quãng nữa. Cái nhiều lên cho bộ mới đoán được thành khối.

Mở mắt sau tính đến lúc, anh thấy sẽ lui ném một cái cặp vào mặt quan là rồng,và móc bao thuốc Ru by bỏ túi.

TIN TỨA

Vụ đâm chết

lụôn hai cha con ở đường Trần-H.-Đạo

SÀI CÒN.— Một năm trước, bà chủ thả đồ đến đã đường thuật đây đã chi tiết về vụ đã nâu trước các nhà số 374 ở đường Trần hưng Đạo, lâm cho 2 cha con ông Vô-nhật-Hoa, chủ tiệm bán cá thứ vật dụng kim khí, bị đâm chết ngay tại chỗ.

Sau cuộc thẩm vấn kết thúc, người ta được biết rõ chính cậu Chu-chinh-Bằng 19 tuổi, con ông Chú-ngọc-Đăng đã chủ mưu đâm chết 2 bố con Hoa, con ông Sáng và 3 con khác là Chu-văn-Long, Chu-văn-Tông và Chu-thị-Liên đều bị truy tố về tội cố sát và đồng lõa.

Sáng qua, có tin cho biết chẩn chấn vụ án cố sát này sẽ được đưa ra xử tại trước tòa sơ thẩm đại hình ngày 17-5-1962 tới đây. Nguyên cáo sẽ có luật sư Đỗ Mạnh Quết biện lý đối bài thường 1 triệu 500 ngàn đồng và các bị án con được luật sư Trương đình Dan bảnh vực.

Cùng đã xảy ra tại đường Đặng Dung. Cả nay vào nhà mặc...ngoại kiều đứng con gương chải đầu đang hoàng, có bà vợ (người Việt)...năm đã. Thế mà vừa thấy người chồng về bắt chợt, gã cuống cuồng lên, chạy trốn vào... cầu tiêu ! Bị lôi ra bốt, gã còn khai mình là một s.v. (2) Tiếng Ấng Lê + giả cây + đây.

Chạy đua trên đường Tây-Ninh — Sài Gòn

XE ĐÒ HÚC XE BÒ

32 hành khách bị thương, 6 hấp hối

CỦ CHI.— Khoảng 10 giờ ngày 22-4, xe đò « H-ang Thành » số 640 do tài xế Nguyễn văn Đông lái từ Tây Ninh về Sàigòn, chở trên 40 hành khách. Vì tranh qua ngã với xe đò Liên Hoa số 301 mà lôn đầu gần nhà thờ Tân Lành ở Tân Phú, quận Củ Chi, xe Hoàng Thành vọt qua mặt xe Liên Hoa, bắt ngờ phía đối diện có chiếc xe bò đi lại. Trong lúc bắt cập, tài xế Đông mất bình tĩnh, hãm « quá gấp làm xe quay ngược đầu trở lại lật luôn ba vòng. 32 hành khách trong xe bị trọng thương lần lượt được đưa về Tỷ Y Tế Củ Chi. Thì được cho nhưng tên sau nhân được đưa vào bệnh viện Gia-định, Chợ-Rẫy. Trong số hành khách nạn nhân có 6 người : Ng-thị-Lâm 33 tuổi, Ng-thị-Ngọc 35 tuổi, Lê-thị Kim Tiến 28t, Lý văn Rà 57t, Lý văn Sơ 48t, Phan thị Sách 29t và 2 em bé đang hấp hối trên giường bệnh. (N.P).

Xe vận tải húc xe đò

XUÂN LỘC. — Tại nơi khúng khiếp đã xảy ra gần Ngã ba Tân Phong, giữa trụ cây số 1822-28, cách Quận Ly Xuân Lộc Tỉnh Long Khánh độ 4.000 thước.

Người vào khoảng 4 giờ chiều 19-4-62, tài xế Đỗ văn Sơn lái chiếc xe vận tải hiệu Renault số NDF 100, chở đầy hàng hóa từ Phan Thiết theo Quốc lộ số 1 chạy về Chợ lớn. Vừa qua khỏi ngã ba Tân Phong được vài trăm thước và sắp rượt qua Cầu Gia Liêu thì chiếc ấy Gia Liêu xã Xuân Lộc, không biết tài xế Sơn đã bắt cần thế nào lại đụng phải chiếc xe Díp nguyên chiếc số NBQ 632. Sau đụng quá độ đầy chiếc xe Díp bật vô lề bung bề tan tành. Hai người ngồi xe díp là ông Lê-văn-Sang 34 tuổi bị bể đầu, đến ngực chết thê thảm và ông Triệu-văn Minh 33 tuổi bị thương tích trầm trọng. (P.V)

TIN LONG AN

Vì con gà đi lạc bắt gian người để tống tiền

LONG AN.— Nhà hữu trách Long an, ngày 21-4, vừa ra lịnh tăng gian ông Trương thành Ly, Cảnh sát viên Đình Phú Đức Vũ quận Thủ Thừa về tội bắt gian người trai phẩy và gian lận đồng Lê văn Vinh bố vợ

Xem tiếp B trang 4

Cuộc lộp ấp chiến lược trong toàn quốc

CHIA THÀNH BA LOẠI ẤP trù mật, chiến lược và chiến đấu

• Nối năm nay Định-Tường hoàn thành 259 ấp
• Cũng trong năm nay Quảng-Nam làm xong 350 ấp.

SÀIGÒN.— Việc thành lập ấp chiến lược dân chúng có điều muốn biết là : có phải bắt cứ ấp nào cũng sẽ trở thành ấp chiến lược cả chăng ? Sự thắc mắc ấy đã được Phó Tổng Thống Ngô Đình Nhu, Tổng Giám đốc Bộ an ninh thích cho hay chỉ, nhân cuộc Quốc Hội viếng thăm mới đã ấp chiến lược. Đại tá Lâm cho biết :

« Theo kế hoạch, chỉ thành lập những ấp trù mật ở những vùng an ninh, cho những vùng bán an ninh thì thiết lập các ấp chiến lược. Riêng những vùng kém an ninh thì phải thiết lập các ấp chiến đấu. Ấp chiến đấu được chú trọng về mặt quân sự nhiều hơn về mặt kinh tế và xã hội như ở các ấp chiến lược».

SÀI GÒN (VTX).— Công cuộc lập ấp chiến lược được đặt thành quốc sách đã được các gian đồng bào hưởng ứng nhiệt liệt và được hiểu rõ khá quan.

Tại Biểu, trong 3 ngày từ 12 đến 15-4, Thanh niên hai xã Đực Hòa và Đức Khánh, quận Lý Thanh đã tổ chức cần trại để thực hiện lộp 2 ấp chiến lược Plei-Ponuk và Plei la Bluk. Kết quả trong 3 ngày vừa qua, thanh niên đã chặt được 1.404 cây gỗ đã rồi 1.150 thước hàng tre và đào được 665 thước gian thông hào. Các thanh niên và khác như Lê Phong, Thăng Đức, Sông Lê, Lê Kim và Thanh Đức, cũng đã tiếp tục cần trại ngày 16-4 để giúp đân chúng lập các ấp chiến lược nói trên.

Tại Quảng Nam, công tác lập ấp chiến lược được khởi sự tại tỉnh này từ tháng 11-1961 và tính đến

Xem tiếp C trang 4

Cuộc đua Sài gòn — Mỹ tho — Sàigòn

Hoà (B.K.T.Đ.) đoạt giải

Tường thuật của Đạm Phong

SÀIGÒN.— Cuộc đua Sài gòn-Đông Tương-Sàigòn traan sáng Chúa nhựt vừa qua đã điển ra rất sôi nổi, bao hăng.

Khởi hành tại đường Trần quốc Toản hồi 7 giờ 5 phút, 99 tay đua có một trung số 105 người ghi tên, đã gánh đua nhau ra nết ngay từ cây số thứ 20.

Mặc cuộc tên công đầu tiên là tay đua L.e-Tư của Cầu lê * Ông Ba, Tạ đã thoát đi từ Bình Chánh và mất gần tới cầu Bến Lức thì cuộc bơn phá mới lại đầu đó đó.

Đợt tên công đầu tên nay đã

Xem tiếp K trang 4

ÔNG ĐIỀN CHỦ CẦU...THỌ ?

Đất An-Giang có chuyện mới nghe có vẻ... ly kỳ.

*Đã là một ông điền chủ mà đại điền chủ nữa mà có cảm-chăng lại ăn Tha, ngang nhiên gửi lúa về... bắt giam tả điền thì tổ mấy thăng thật... Nhưng đó là quả * ! Vì một con người giàu khá tiềng tăm như thế mà lâm lông làm tăng nhiều cái thật gây tai hại không nhỏ cho công cuộc cách mạng... hiện tại của nước nhà. Tuy nhiên, người « đã sự * lại nghĩ quá xa, nói quá rộng đấy ?*

*— Không phải ông điền chủ ngu, tối, mà trước ngọn đuốc Cách mạng và trước ngày cả ngàn đến Công lý ! Ông Cả là * Ông tự rằng : ăn ở tối với tả điền có tình thân hưởng ứng cuộc Cách mạng thì sẽ được Cách mạng vinh « ... cất cỏ ? Trái lại, càng tỏ ra bộc lộ, ngược đãi, đã đến cuối cỏ nông dân... thì không những được « Đảng * đề cho vẻ thăm, mà còn giúp đỡ thêm cho ! Cũng tuyên truyền bí mật. « mới », vào đoàn thể xiết chủ yếu nước, hoặc * Tự sản tiền bộ « nữa !*

Trước thì chẳng tối cần cho những người nói thế là... quá lo xa. Nhưng đến nay, theo những nguồn tin nhận được từ nơi đồng quê hiểu lánh đã lâm chăng sớt, chẳng tối không đâm « đề bù » nữa !

*Thật như vậy đó ! Chỗ mà vậy thay, hội * Đảng ta « ... ngoại nữ ? Muốn cho « Cách mạng vô sản » thành công mà nó xái những cái thà đoạn độc hiểm bần thiu đến thế ku ư ?*

THÀY GÒN

TÊN SÁT NHÂN

SỐ 30 Truyện dài trinh thám
Phóng tác của LƯƠNG QUÂN

— LTS: Thám tiểu thuyết này chỉ là một tác phẩm tưởng tượng. Nếu chúng may có sự trùng hợp ngẫu nhiên thì đó là ngoài ý muốn của tác giả.

(Tiếp theo)

CHƯƠNG 4

HẢI SÁNH

Lương lá đi như Không Chăng phế vai đẩy tủ sát lên cánh cửa thì vừa lúc nghe tiếng cửa phòng ngoài bị phá tung vào.

Chàng thầm nhủ: " Chúng này có mở được cửa trong nhảy ông cơn mét.

Rồi Long nhẹ cửa tủ, nhặt một chiếc áo choàng vơi cho cô gái mà bảo :

— Cô mặt cái áo này vào đi !

Nàng nhìn áo xuống đất, ấp úng :

— Tôi thêm vào nữa ! Anh cứ ra đi !

Long đến cạnh, kéo vàng người dậy, dắt dẫnh.

Cô chịu khó khóc tạm ít nay mặt chút đi ! Nhưng cô gái vẫn cứng đầu đẩy đến nhà là chàng không sao ra nổi tay ấy bao giờ.

Long cảm giác đến điều ngược. Mỗi phút, mỗi giây lúc này là quyền định của số sống chết của hai người. Bạn gian ở ngoài chẳng bao lâu nữa sẽ vào đến nơi.

Nghĩ thế, chàng buông vàng ra và đứng thẳng người dậy. Cô gái nhẩy xuống đất, lần sá vào sau cánh cửa.

Không biết làm sao, chàng đành vung tay đẩm thật mạnh vào cánh cổ gái.

Mặt trợn trắng dã, hai đầu gối mềm nhũn, nàng là người ngã vào tay chàng.

Long đặt nàng lên giường, cuốn trên trong chiếc áo choàng, rồi bỗ dọ mà nhẩy chồm lên, mở toang hai cánh cửa sổ.

Chàng thò đầu một tiếng nhìn khắp nhà nhìn ra thấy một chiếc thang hòa lắc ngang ở dưới cửa sổ. Ở phòng bên, một tay gian cũng vừa ta.

— No đánh xuống lấy cửa kia. May ở đây phá cửa mà vào, để tao chạy lại mở xem nhà nhé.

Long không đám chần chừ nữa. Chàng đoán tên mật sẽ cốn phải xuống thang và ở ngay cửa kia. Lên xuống lúc này kể cũng là một hành động liều lĩnh, nhưng đâu sao cũng còn hơn là cô ở lại trong căn phòng kẹp.

Chàng bỗng có gió con ngất lịm lên tay, truyền ra người và lên qua chánh cửa ra theo. Lúc đó, cửa phòng trong cũng đã bắt đầu chuyển lay ở đằng đây. Chàng ngó xuống dưới để xem đường hòa ra thang tới đâu, nhưng mắt chàng lại chỉ nhìn thấy một bóng tên bắt xuống lòng đất ẩm thâm ở cuối thang.

Vác cô gái lên vai, chàng bắt đầu lần bước xuống thang. Tay phải mang nặng, chân tay mỗi rã rời, chàng vẫn cố xuống thật nhanh, bụng ra đến ngoài đường hẻm trước khi tên sau mặt đã vòng lại đây.

Trước hết, chàng phải tìm đường thoát lấy đã nghĩ, lưng tựa vào tường, miệng thở hổng hốc. Chàng đảo mắt nhìn xung hai bên.

Đó mới, chàng quạo sang tay phải và sẵn bước đi như chạy. Mới được chừng đâm bước, chàng đã nghe có tiếng động ở, liền quay đầu lại nhìn.

Cách chàng chừng thăng mấy bước, một cái cửa mở, tạo thành một khoảng sáng hình chữ nhật trong khoảng tối âm thầm. Bóng tên sẽ mặt đã hiện rõ ở đầu phố, bước đi nhanh và lẹng lẽ.

Long lại tiếp tục rời đi, bước thong thả hơn trước để tránh gây tiếng động, nhưng cũng sẵn sàng phóng chạy trong trường hợp tên sẽ mặt đã phát giác ra hướng đi của chàng.

Thế rồi, đang đi, đặt nhiên Long dựng tay vào một bức tường. Thế là chàng đã chợn lên lối đi ! Đang lẽ rẽ sang tay trái để đi đường lớn, chàng đã đi vào ngõ cụt.

Chàng tựa lưng vào tường và nhìn trở lại.

Tên sẽ mặt vẫn chưa phát hiện chàng và tiếp tục đi. Khi bắt đầu qua khoảng sáng đó, Long nhẹ tế thấy tay bên lấm lấm ở thắt lưng lục.

Như vậy là gã đây lo sau chàng đã bị nghiền và phía trước bị tên đợi mặt chặn sau đường ra. Long tỏ từ bỏ ý cũ gì — vẫn nơi sau chân thì — tạ trên vẫn vững đặt xuống đất để ngăn tên vào tường.

Chàng biết rằng tên gian không dám thấy chàng và cũng chưa tới đâm ra là cùng đó vẫn đợi bắn. Hơn nữa, chắc chắn là hắn cũng không biết đây là ngõ cụt.

Cái gì ngăn thật rõ, Long lăng lẽ tiến ra phía kẻ địch. Cách cách vừa đặt có gọn chưng hai chục mươi, chàng sẵn tay ngăn xuống đầu, áp vào chân tường.

Tên sẽ mặt vẫn lần lần bước, vòng chân ra trước mặt, tay tra lần mép tường đầu đi đi mà mò vào. Long nhẹn thở và vội cúi đầu xuống để đầu cố để sẽ sẵn mà tăng.

Lúc này, hắn chỉ còn cách chàng có mới vài tay. Long thoáng nghĩ thấy mình đầu ước tốc và nghe rõ tiếng tim đập bồn. Hắn bước đến đầu vượt qua ngay sát bên người chàng. Chàng thấm phục gan dạ của hắn: trong bóng tối mịt mù, bên đâm nhiều nên bước, như đang buộc đầm sẽ đến những nguy hiểm bất ngờ có thể xảy ra.

Long sẵng người, nhẩm nhẩm đếm thầm để lấy đà và nhẩy lao vào hắn.

Tên mặt vừa chết kêu lên một tiếng kinh ngạc, đồng thời nhóm người vẫn phía trước và lần vàng nổi khắp vang đang cầm tiên vang. Long vòng tay kẹp lấy cổ kẻ địch mà nghiến răng siết thật mạnh.

Thình lình, cái thân hình vạm vỡ, tên đó nhắc bổng người Long lên khỏi mặt đất, nhưng chàng vẫn nhất quyết vòng chặt cổ hắn để kẻo rằng chàng chỉ cần giữ được một phút thì hắn sẽ bị nghẹt thở đến ngất đi.

Không may cho chàng, tên gian một lại có một sức chịu đựng phi thường. Hắn cố thể quặt người chàng vào tường mấy lượt. Cần đốt bao thở, Long cố cắm gót là mình đang bị gây hết sức vòng. Tuy nhiên, chàng vẫn gan góc không rời tay trên cổ kẻ địch.

Tên sẽ mặt vẫn tay lên đầng sau hoàn mức mà chàng. Nhưng Long chẳng lại tăng cách độ mà vẫn vai tiến. Mấy ngón tay hắn cảm mạnh vào tai chàng đều tóc mảo.

Thay vào, Long giây mạnh người về phía trước, làm cho tên đó tế khượu hai đầu gối xuống đất và phải buông tay ra để đỡ cho khỏi ngã sấp mặt. Chàng nghe thấy hắn thở nắc lên một tiếng thì lại càng khởi chặt cánh tay, thế rồi, thình lình, tên sẽ mặt lẫ người và lăn đùng ra đất. Long gửi thêm hai, ba giây đồng hồ nữa, rồi mới buông tay, vùng đứng dậy.

Tên sẽ mặt nằm sóng sượt bất động trên mặt đất.

Long ngoái đầu nhìn vội ra ngoài, vì chẳng chợt nhớ đến tên gian thứ hai. Chàng lần mò tìm một lát mới thấy khẩu súng lục, sau đó lại vội vàng chạy tới vào chỗ đặt cô gái bất nhẹ, vẫn nằm lim vai và hướng thẳng phía ánh sáng đến mà đi ngược ra.

(Còn nữa)

GIA ĐÌNH KÝ CÓP

Tranh và lời của VĂN ĐẠT

MÁU LỆ SẮT SON

Tranh của HUY TƯỜNG Lời của PHẠM CAO CỦNG

TÓM-TẮT KỲ TRƯỚC : Hồ Cần (chính tế là Thế Hồng) nguyên trước là một cấp chỉ huy trong hàng ngũ chiến sĩ quốc gia chống thực dân, nhưng giờ đây lâm vào cảnh phải đánh lại đồng bào, vì đánh phải lại đành lấm nguyên lợi giúp việc cho Lê Định, một nhà văn nghèo tiền nhưng giàu tình. Nó đánh cô Phương (hiệu cảm mến nhau) cho Lê Định, nhưng bị cản đỡ do Thái-Hòa cản đầu tìm cách phá thuyền, không biết nhờ ai cho cho người bọn Bảy Hỏ và Tư Quất là hai tay hộ vệ trong đảng hắt. Vì hiểu đồng vô mưu, chống lại bọn Thảo khâm nữa, và Bảy Hỏ phải cầu cứu vô sư Huỳnh Cương. Long khi chính Thảo...bị Hai Cần khử... chế — cũng lìm cách vạn sầu thây đây là cụ Phư...tệ tiếp.

621) Thấy đánh bước nhẩy mặt quyết mà Huỳnh-Cương đều tránh được Thiên-Sơn biết ngày tàng địch nhân cũng là tay lợi hại. Chàng không dám hành chiến sớm, lập tức lưu ý đề phòng, chàng bởi nhớ thế mà bao người quyền cước Huỳnh-Cương tự phía sau đợi nhiều đánh lại. Thiên-Sơn cũng tập bước lui và đưa cả hai tay lên đỡ.

Những tiếng huỳnh huỳnh ha đã ở trong phòng đã khiến cho thạch đỡ cả hai. Thế nhưng tên phá kỹ thấy thế, vội vàng chạy đến, một tên sau sau lại gần, định ngăn cản Huỳnh - Cương. Nhưng khi hắn vừa giơ tay toan nắm lấy Huỳnh-Cương đã bị ngay chàng thức cho một khuỷu vế phía sau, làm cho anh phải bỏ trăng đòn đau đớn, tan tượng, ngã quay lơ...

Lê Định lúc này chẳng đã chạy đến cạnh mày người, nhưng chàng chưa có ý định can thiệp cách nào !

Thấy thế, Hòa lớn tiếng gọi Thiên Sơn đó !

622) Chẳng ta hắn chưa quên trước đây, chính Hòa đã cho Thiên-Sơn biết Lê-Định chính là một bậc " quân sư quạt mo " của Huỳnh-Cương, nghĩa là một hàng người chuyên mưu đồng là thóc, chọc lị gạo + gây ra các chuyện lu thoi, rắc rối.

Lẽ tất nhiên, Thiên Sơn phải có sẵn ác cảm đối với Lê Định rồi. Bởi vậy, giữa lúc mâu đang tung, Thiên Sơn nghe nhắc đến tên quân sư tai hại nói sang, phi thân tới cạnh và thuận tay, nhẩm thăng mặt Lê-Định mà thoi ra một quyền sát mạnh.

Lúc nầy, Lê Định vào cố đề phòng, vì cũng yêu chí rằng đối với đôi bên đánh lộn kia, mình chỉ là một kẻ đứng ngoài quan sát vô tư, thì cố gì làm gì tới mình. Hơn nữa, đã Lê Định có đề phòng tới với hàng nghề tuyệt luôn như Thiên Sơn, để gì mà Lê-Định tránh thoát. Chẳng ta là người đã hiểu rõ tính cách từng nhân vật đinh lu trong vụ này, nên khi thấy Thiên Sơn nhẩm đánh Lê Định thì chẳng ta thực cũng sốn sang lo thay cho chàng.

623) Lê-Định trong lúc vô tình, đột nhiên thấy Thiên-Sơn nhẩy tới đánh mình thì hoảng hồn thôi, may mắn làm sao, đúng lúc bấy giờ có một bàn tay từ đâu đưa thoát đưa ra làm bất đường quyền Thiên-Sơn qua một phía.

Đồng thời, người cựu Lê Định lại đáng tiếng Trung Hoa: mà hàm ngầm chẳng lẫn ai !

— Hãy khoan !

Nhưng Thiên Sơn đâu có hộp nghe tiếng. Chàng vẫn toàn đồng người quyền thuốc đề tấn công Lê Định thì Hòa ở ngoài đã lớn tiếng, bảo :

— Thiên Sơn, coi chừng, cũng bọn chúng cả đấy !

Thảo cũng đang tiếng quan-thoại, — đây là lần đầu mà Thảo cho Thiên Sơn biết mình cũng thông thạo ngoại ngữ nầy,—đặn Thiên Sơn !

— Anh Thiên Sơn coi chừng, tên nầy lợi hại lắm đấy !

Thiên Sơn bị thúc giục lại cũng hăng hái, nhất quyết cho đối phương phải biết tay mình.

(Còn nữa)

MỐI NGUY MỘT TRUYỆN

(Tiếp theo trang 3)

— Tôi đứng ý với anh về mọi truyện song riêng về việc ăn uống thì anh hãy nên nghe tôi, đừng bao giờ ăn qua một món vào buổi tối. Nhất là món có nhiều mỡ.

Tôi bảo:

— Tôi sẽ theo lời khuyên của cô. Và đề bù lại bữa nay đã ăn nhiều nhé.

Nàng cười vui vẻ lên mà bảo tôi :

— Anh khéo hài có dượm quá ! Thật đáy !...

Sau đó tôi được biết nàng là con một điền chủ lớn ở Hậu giang thành ra nàng có ác tính như thế thiết trường cũng không có gì là ngoại lệ. Chỉ riêng tôi không biết lượng sức mình. Tôi đã tới không gặp nàng nữa và đã bỏ dở đường trên mấy ngày tuần báo.

Tôi không thể hiểu gì nàng. Trái lại nếu lần nhớ lại thấy cũng vui vui. Song có điều phải nói là tuổi quá cỡ mà vẫn ngây thơ hồn nhiên thì phải : tôi phòng chừng là ra nàng cũng cần nặng lắm nên một tu !

Mách thuốc

Ông VƯƠNG - TRỌNG - KHÁNH:

Nếu đi thăm mắn và khám bệnh khu người đa ở Bình viện Bình Dân: Có thể uống Terramycine và chích Sonothol.

— Ông NGUYỄN-HỮU TRÍ. Có thể uống C.O.B.và Terramycine vẫn đề cốt yếu là ăn kiêng mỡ-trứng và đồ lạ như cua, tôm, cá.

— Bà HÀ THỊ LAN ANH : Nên tập thể và tốt nhất nên đi bơi. Thân hình sẽ nở nang và sẽ cao-nữa. Có thể uống Sedimo mỗi ngày 2 viên và chích Syncostyl 10mg, mỗi ngày chích 1 ống chích thịt.

NGÔN LUẬN TỜ BÁO CỦA MỌI GIA ĐÌNH

BÌNH TRÍ ĐAU LƯNG

Trị 24 thứ trị đi tiểu ra máu lỏ con tứ tri bỉnh đau vần đi lâu việc được. 5 ngày rụng trí thuốc gia truyền, có thuốc trừ cao 1.5008, 1.0008, 6028, 6028. Đau lưng nhức mỏi, nhức đầu, đau bụng, rang ngực, 1 lần trị 508. Có cơm nước, có phòng nằm không mất tiền. Đông Y sĩ Ng.-T. Hồng Châu. 82 LeLai gần rạp Aristo Saigon.

Những điều TRÔNG THẤY

CHẾT ỚI LÀ CHẾT !

Có giàu yêu cầu, cầu yêu cố,
Có gần đưa nhau đến suối lã
Những tiếng "tào-tươi công-tôn nhỏ"
Không ngờ nỗi tâm mình tan thất
Cả thế đồng là chốn sự đời,
Đời chưa đáng chán, chán mà chơi !
Sự đời không thiếu thành-ra chán,
Hãn chán vì chưng cái sự đâu.
Còn việc làm gì ở chiến khác,
Cho đời thoát ông giống vô lương.
Đã I-đông tại lắt nhau ra trường
Đã chết thì thôi đó cả đi !
Ai biết rằng, cô cầu chết sớm ?
Sống là sạch đến, hồ thế gian.
Hay hợt cơm trời, chăng nước giếng,
Chết đứng tường... bỏ được đời thôi !

Chết ở cô xưởng ? cầu cả ơi !
Chết thế thì ế ! hà giống nòi !
Con chửa Thần Đồng đầu cả thế !
Phải chăng ma quỉ đã Tâu thôi ?

ĐẶNG HUY SỸ

Thiên đàng...

(Tiếp theo trang 3)

không có phải vì ngày, ít ăn cơ qua lại, mà nghĩ sẽ thấy Đông lạm dụng sức khoẻ để đến sẽ bị " kiệt sức ». tránh những nơi quá ồn ào và đông lạm dụng trong những dịp đông ở tình nhiều quá, chớ hết thuốc "kích hết điều mọ nhỉ điều kia, một ngày chỉ nên ăn một điều thôi và bao giờ cũng nên giữ một trạng thái tinh thần tốt, nghĩa là có bảo đề với mọi người mọi việc.

Sau ngày được ra ngoài là một yếu tố để kéo dài tuổi trẻ : phải nghỉ người về phần xác, về sinh lý và về tinh thần. Nếu đến ít (4 tiếng, nhưng bao giờ bao giờ cũng thấy 10 giờ và thấy trước 3 giờ sáng) nhưng bao giờ ông cũng giữ đều đặ 2 giấc ngủ ngày, ngày và vào thời kỳ thể chiến đều tối nhất.

Mà nhà vẫ lão bệnh học, Huê cũng cho rằng sự sả hơi để quan trọng đối với cân bằng lão suy. Sự sả hơi đó thường Trường là ở trong giấc ngủ. Vì ai cũng biết trong giấc ngủ, toàn thể con người, tứ thể chất tới tinh thần đều được nghỉ cả, nghĩa là được sinh hoạt trong mức tinh trung bình thường.

(Còn nữa)

Thử xét về...

(Tiếp theo trang 3)

giác chỉ phát hành đúng của đại chúng có khi cả những thứ tâm lý chuyên môn cũng không hiểu rõ và phân tích ngay được. Người ta bướng phải đợi đến thời gian qua đi, cho anh bướng đó trở thành một vị kiến lịch sử, và đến bây giờ mới hiểu được vì sao mà thế nầy, vì sao mà thế nọ.

Đó chính là một chứng nghiệm rằng các tác giả lão vĩ-đại sáng tác và lịch được đem ra cùng điều đó có thể đi sâu vào tâm lý, đi sâu vào thực tế, mà vẫn được khán giả cảm thông, nếu đều chưa kịp hiểu nổi cái tâm cùng như ngày ý của người cần biết.

NGUYỄN-MẠNH-CÔN

TÌM VIỆC

— Học sinh đã qua lớp Đệ Nhất có bằng Tú Tài II, có kinh nghiệm dạy học, có bằng cấp trung-cấp, muốn tìm việc sớm như kèm trẻ, có thể ở tại chỗ hoặc thể hưởng đến lớp đệ tứ có kết quả) Thư cho Phương 279 Hàm Nghi, Chợlớn.

— Nam sinh, 17 tuổi. Nhà nghèo. Trái nhiều đau khổ. Người cao lớn. Có khiếu văn chương. Muốn tìm việc làm vừa sức hay kèm trẻ tại tư gia từ lớp Đệ Ngũ trở lên. Cần tìm cha mẹ và anh chị để đáp giúp và tạo chỗ lâu tính thân. Xin bàn thư cho Ký-Chương, Phòng 5 C.T.T.L.—K.B.C. 4091. Nhờ trao lại cho Thầy. Bằng lòng đi xa, nhưng chỉ trở ngày phải có Trung học đệ nhị cấp.

— Sinh viên khao học muốn nhận kèm học sinh tại tư gia, từ đệ tứ trở xuống tiểu học, điều kiện rất dễ dàng. Thư cho Lê Hải : 391/350 Trần hưng Đạo Saigon.

TÂY HÁN CHÍ DIỄN NGHĨA

(Tiếp theo)

Hai Lỉ vì Hán-Tín đánh Ngụy chưa về, trong thành không có quân cường tráng, nên không dám ra đánh, rồi về ra như vậy để làm nghi binh, khiến Bá-Ly không dám đánh phá rốn tập đấy.

Bá-Vương nghe xong phán :

— Quân mà ta mới đến, hãy cho lập đại doanh an nghỉ, đợi cùng mai, ta xem động tình tế sao rồi sẽ liệu.

Quân sĩ đuyên lệnh ai nấy lo sửa sang lập doanh trại, vì người ngựa đã ta xa đến, đều nhọc mệt, ai nấy cởi giáp nghỉ ngơi.

Nhắc lại Vương-Lăng lúc ấy ở trong thành cho kẻ lấy 5.000 quân tinh nhuệ đều cho quân khán đồ, khi nghe tình sáng ngói chuẩn bị lên cương nại nật gan gáng, ai nấy ngậm tăm đợi lịnh.

Cho chọn lấy 500 quân "phao thủ", ai nấy mang theo hỏa phao, đợi bắt chước dùng đến lúc nào phải xác sáng ứng trực ngay.

Cho lệnh bốn cửa thành phải đóng chặt, khi quân mà nhà đánh vào trại quân Sở, hễ nghe thấy pháo nổ, thì cho đốt các đống cỏ lên để quân Sở không dám đánh vào thành.

Cho Hạ-hầu-Anh dẫn ba vạn quân đi sau để tiếp ứng.

Chấp choáng tối hôm đó, Vương-Lăng cho hơn mười tên quân lanh lẹ thân tín ăn vận giả làm quân Sở, ngậm đến bên trại Sở thăm thính xem tin tức quân Sở canh phòng ra sao, nếu chỗ nào không phòng bị, thì về trình đuổi đến đề quân.

Quân mới đặm ly, bọn quân do tham về trình với Lăng :

— Quân Sở đóng doanh trại xong, không canh phòng gì cả, trại nào trại ấy quân ít nơi ngủ sai mê mệt.

Vương-Lăng liền dẫn 5.000 quân cầm cờ đề mở cửa thành, lấy tiếp lên theo nhau đến thẳng trại Sở.

Quân Sở đương mơ màng quên mà ta bị thương tổn bao ngon giấc, bị Vương-Lăng nhiều đã, sáng rồi cho bắt dùng âm hiệu cho nổi pháo, Lăng Mẫu đến kẻ gươm vào cổ tên người bảo cho Vương-được lịnh đốt pháo reo ho, Lăng Vương-Lăng là người 5.000 quân ma theo Lăng rất có hiểu với mọ, nghe tin thế đánh vào trại Sở mạnh như sấm sét, nào cùng đến hang... Nếu vạn anh binh từ trên trời đánh xuống.

Quân Sở không phòng bị nay thấy đăng vội vàng thức dậy, vừa sợ vừa hoảng mất nhẩm mắt mở, lâm sao đối địch được nên xô lấn nhau mà chạy, đập dẫm lên nhau tìm lối trốn.

Đạo quân của Vương-Lăng lúc ấy đã xung hữu đột trong trại Sở như vào nơi không người, giết quân Sở thây đầy đồng máu thành sông.

Bá-Vương thấy đông, vội mặc giáp lên ngựa cầm đao đứng trông ra bốn phía thấy có một Đại - tướng cầm đao xông xáo đang chém giết quân mình.

Bá-Vương gầm lên một tiếng rồi giục ngựa lại đón đánh viên Đại-tướng đó.

Hai bên đánh nhau được 20 hợp thì tướng đã thua, chạy khỏi trại quân Sở.

Bây giờ đã sang canh năm.

Bá-Vương hỏi quân sĩ :

— Tướng vừa đánh với Trẫm là ai thế ?

Có tên tiểu tốt thưa :

— Người đó là tướng của Hán-Vương tên Vương-Lăng ạ !

Bá-Vương ngẫm nghĩ : — phép đánh đáo của người ấy khác xa mọi người. Ngày nay không trừ đi, sau sẽ gây họa bao chu minh.

Nghĩ rồi, lại giục ngựa Quí - Bố, Chung-ly-Muội, Long-Thư đều đứng cản trước đầu ngựa can :

— Không nên đuổi, Hán-binh vừa mới thắng trận, các người đều phòng bị chu đáo kia xem trên mặt thành đốt lửa, thế rồi chân thành, quân mà như đại tất đông giữ, đây chắc là lối của Hán-Tín để lại. Xin Bệ hạ chớ kiêm điều lại sơ mà ngon giấc, bị Vương-Lăng nhiều đã, sáng rồi cho bắt dùng âm hiệu cho nổi pháo, Lăng Mẫu đến kẻ gươm vào cổ tên người bảo cho Vương-Lăng là người rất có hiểu với mọ, nghe tin thế đánh vào trại Sở mạnh như sấm sét, nào cùng đến hang... Nếu Vương-Lăng hàng thì Vinh-dương cũng sẽ phá được.

Bá-Vương khen là phải.

Liền sai người đi suốt ngày đêm về Bình-Thành giải Lăng-mẫu đến.

Nói về Vương-Lăng thắng trận, đến quân đốc thống về thành cho kiểm điểm lại thấy quân của mình bị thương bị chết mất 100 người. Còn quân Sở bị giết và xô lấn nhau mà chết hơn 3 vạn.

Lăng vào trình lên Hán-Vương.

Vương khen :

— Tướng quân một đêm đi ra được hơn ba vạn quân Sở. Minh nhà Bá-Vương mà phải lui quân 30 dặm đường của Tư-ngũ quân trên động cả Quan-trung từ nay.

Vương-Lăng nói :

— Thần biết quân Sở từ xa kéo đến chắc là mệt nhọc, nhân có ấy và thắng được không phòng bị, thắng mới thắng được trận nầy. Nhưng hiện Bá-Vương còn đóng quân ở đây, chẳng bao lâu sẽ lại đến đánh, việc đó xin Đại-Vương nên gấp cho phòng bị.

Trương-Lương, Trần-Bình đồng thanh bảo :

— Hán-Nguyên - Súy đã đánh Ngụy, đã bao tin thắng trận về rồi, chắc nay mai thế nào cũng quay binh về đây. Bây giờ xin cứ cho quân phòng nghiêm ngặt có giữ Vinh-dương, đợi khi Hán-Nguyên-Súy đem quân về, lúc bấy giờ sẽ tính.

Hán-Vương khen là phải.

Liền hệ lệnh cho bọn phải dự bị sẵn đã gỗ, thuốc pháo để canh phòng các cửa thành.

Liền trong mười ngày Hán, Sở hai bên giao đánh nhau một trận nào.

Chợt có tên tiểu tốt tuần tiểu ở dưới thành chạy về báo :

— Có Sứ của Sở đến, nói là muốn gặp Vương-Tướng-quân.

Vương-Lăng nghe tin, vội lên đứng trên mặt thành trông ra.

Sứ của Sở trông thấy Lăng, cất tiếng nói :

— Lão-tiầu của Tướng-quân hiện nay ở trong đình quân Sở, muốn được gặp Tướng-quân nếu Tướng quân chậm tới. Bá-Vương thế nào cũng giết Lão-mẫu đề Tướng quân mang tiếng là bất hiếu, muốn đợi anh chế trách đó.

Vương-Lăng nghe nói, khóc lên lên, nước mắt chảy như mưa, vội chạy về yết kiến Hán-Vương rồi tâu :

— Mẹ thần năm nay tuổi ngoài bảy mươi, thần sống đã không phụng dưỡng cho trên đạo hiếu, nay lại để mẹ mắc vào vòng giam cầm thế ấy. Nay có Sứ của Sở đến bảo : « muốn gặp mặt thần mà tâu » Thần đã có phép chui vào muôn lưới gươm để chịu chết, thần cũng đến để gặp mặt lão mẫu. Rồi đây thần tuy «thác, tuy ở bên Sở, nhưng lòng nhớ lắc nào cũng nghĩ đến Đại-Vương thế không giúp việc gì cho Sở.» (1)

Trương-Lương gật đầu rằng :

— Tướng quân làm rồi, hãm trước đây Tướng quân giết mấy vạn quân Sở. Nay mới nghe sứ của Sở nói một câu, đã qui tin mà đến thân vào hang cọp để tự hàm mình vào đít chết. Như vậy là ý kiến của kẻ thất phu. Vả lại chưa có gì phải giận tức hiền ở trong trại quân Sở hay không? Mà vội vàng hão tấp đi sang. Nay nên sai một người thân hình sang yết kiến lão mẫu, xem người nói năng dạy bảo ra sao, rồi xin lấy vài chữ do chính tay lão mẫu thấy ra nói là : «muốn gặp Tướng quân». Bây giờ có tin đích xác Tướng - quân sẽ sang cũng chưa muộn. Chứ nay chưa rõ con mất thiệt hư mà đã đi thì không nên.

Vương-Lăng nghe nói, bèn nán ni xin với Hán-Vương.

Hán-Vương sai mưu sĩ là Thức-tôn-Tuồng đến trại Sở bài kiến Bá-Vương để xem hư thực ra sao.

(1) Sau nầy Tư-Thư bị Tân-Thảo bắt sống, lúc bàn hành Tư-Thư cũng nói rằng Lăng-Bá như lời Lăng nói với Hán-Vương.

Hải-Âu Tử dịch thuật

PHÒNG TÍCH CON NHẠN

TRỊ NO ĐỜI ĐỘ NHẠT
TIÊU PHÒNG TÍCH VÔ SONG
Thần dược chữa tuyệt cần : bệnh ăn ích, nôn ọe, mỏi vai, nặng bụng, đầy bụng, đa bụng đầy... tức ngực, nghẹt cổ.
Có bán khắp nơi
Đông Y - Sĩ BƯỚM-VÀNG
Kiêm Đông Dược-sĩ NGUYỄN-VĂN-HỮU
19-B đường Ngô-tùng-Châu Saigon

MINH-TRIẾT

— Chuyên xem CHỈ TAY và TƯỚNG MẠO để đoán rõ vận-mệnh cùng mọi sự tương lai, học phúc...
— Truyền dạy toàn khoa TIỀN TRỊ DỊCH SỐ và khoa NHÂM-ĐỘN là môn huyền bí sâu xa của thánh-nhân đã lưu.
— Hộ thính hiệp THẮT CỰC ĐỒ để bảo họ thân mạng (không nhận giúp các việc bất chính).
254 đường Minh-Mạng —Chợ-lớn (Kín Vườn Lài)

— Bà huyết, chu thai, sẩy — Bài đường cho thai nhi.
Qui Bà có thai, cần đường thuốc :

BỔ HUYẾT ĐƯỜNG THAI QUẢNG AN HÒA

TRỊ DỨT CHỨNG : ra máu hậu đẻ, bụng, ngực mỏi mệt, thai yếu bụng tràng... Khiến sự hư thai, khi sanh đẻ không lâm bàng, không đau bụng mà lại rất mau, rất dễ, sau sinh mạnh, đã mau và người mệ được khỏe khoẻ, an toàn lành mạnh. Đã là phương thuốc quí mà quá hà rẻ tiền ! (Có bán khắp nơi) Đông dược sĩ Lý Trác, 169 Lê-văn-Duyệt Sg.

CƯỜNG THẬN TINH Quảng an Hòa

TRỊ : Đau lưng, mỏi vai, yếu chân, đau bụng, đái đêm, bịt đường bài lực. Đêm chăng đi ngang tuổi.
Rất tốt cho nam giới dùng đề :
TRÁNG THẬN, BỔI TINH, CƯỜNG LỰC
Hãy phục mau chóng kẻo thận, nguy lên ta ngon, bổi đường khí hoạt (Có bán khắp nơi) Đông dược sĩ Lý-Trác 169 Lê-văn-Duyệt Saigon.

TÌM THUỐC TRỊ BỊNH HỌ ?

Ai bị chứng Hồ cả đám, Hồ khan, tức ngực, Hồ ngày ho đêm, cần dùng thuốc : Cao ho QUẢNG-AN TIÊN, trị hiệu nghiệm các chứng Ho của người lớn, Ho sản hậu, Ho phong đàm, Ho kèm đau ngực, ho thích hợp cho bệnh nhân yếu phải dùng để bổ phổi ngừa lao, lành Ho. Có bán khắp nơi) Đông dược sĩ LÝ-TRÁC 169 Lê-văn-Duyệt, Saigon.

PHẢI TRỪ

Tận gốc bệnh Sởi Đậu

BAN TRÁI

mới mạng khỏe mạnh luôn

Nếu trẻ không đến nơi đến chỗ Hoặc kém kiêng cữ, gây bịnh cho là thường làm trẻ em nay đau mai mạnh, ho, nóng, đau rên, đi lâu đau mắt, chốc lở, ghẻ, ngứa, đi cầu khó tiêu, khi tuyết, ăn sanh sau, hoặc ho, kém ăn, khóc đêm; ra mồ hôi trộm, kiêng-dam, kết nóng phát, nguy hiểm, thấy mặt, hoặc nhiều chứng như trên, là gốc bịnh chưa dứt, phải đến nhà thuốc chuyên môn điều trị mới được mau lành.

NHÀ THUỐC THÀNH-XÁ

Trước ở đường Thái-Hà-nội ngoài 30 năm danh tiếng, nay ở 26 Ngô tùng Châu Saigon.

Cửa rẽ 2 con vui

Đông Y sĩ, kiêm Đông Dược sĩ

VŨ-DƯƠNG-HOÈ

DẦU XOA BIẾT CHẮC BÀ THỌ THAI

Qui Bà mướn :
• Sanh mau không đau lưng
• Tránh được tiểu sản
• Sanh con dễ nuôi
• Sau khỏe đi đào.
• Gửi mau sắc đẹp ...

Qui Bà nên uống BẢO MẪU

ĐƯỜNG THAI HOÀN

ĐỀ KHÔNG DẠU CON MẬU LỚN

Nhà Chuyên Đông y VÕ-VĂN-VÂN 101, Đ. Ng. Tri-Phương

Đ.t. : VÕ-V. THIỆM SAIGON

ĐỜI SỐNG PHỤ NỮ

Tập thể dục thẩy kinh, đều bổ tổ tâm, mọi thứ đau đều đã dang tiêu và máu huyết nên kinh nguyệt không đều thì sanh ra bịnh 100% khó-khăn cung ca, gây chán đau, huyết bạch ra nhiều, đau lưng nhức mỏi, lâu con đa một xanh xao, yếu đuối mau già. Nếu mau mau uống thuốc : KIỆN - MỸ - TỐ Rồng Bảy sẽ đem lại khỏe mạnh vui tươi...

TIẾT TRỪ XOAY TRỞ

Trẻ em bao nỗ cần bổ, sẽ nên nhiều cho sanh. Đã đa. TRẦN CHÂU TÂN Rồng Bảy, sẽ ăn chắc. Đã bán khắp nơi. Đ.d.s. Hoàn-Quang. Số 640. Phan-thanh-Giản SAIGON

ĐẠI BỔ HUYẾT - TĂNG CƯỜNG SINH LỰC

Đại-bổ Ngọc Tạng Tinh La-Vạn-Linh

Hiệu nghiệm đặt giúp nam phụ lão ấu trong trường hợp : lao lực phí, yếu, ít ăn ngủ, xanh mét thiếu máu, nhức mỏi đau lưng — Phụ nữ dùng thì kinh kỳ nở, gây yếu nhiều nhọc ! (Có bán khắp nơi) Đông dược sĩ La-Chánh 532 Đông-Khánh Cholon.

TIM YÊU thường bị hồi hộp, chóng mặt sắp xỉu, hay quên, Nặng ngực, mất ngủ, hay bị giựt mình, chiêm bao ác mộng.

dùng liền TÂM-CHÍ-BỬU La-Vạn-Linh

Phương thuốc quí để trị ĐAU TIM và THẦN KINH. Công hiệu đã đường tin an thần, ngủ yên, khỏi rối hồng hào, tinh thần kiện vượng. (Có bán khắp nơi) Đông dược sĩ La-Chánh 532 Đông-Khánh Cholon.

BÉ NGÔN BÊ LUẬN ĐẠI NÁO VIỆT - NAM

của VÂN-HIÊU

THIÊN ĐĂNG ĐỊA GIỚI hay HỎA NGỤC TRẦN GIAN

● Rồi... ai ai cũng có thể là nghệ sĩ, ai ai cũng có thể thành tiên.
● Mảy mốc kỷ ảo sẽ trợ lực cả cho đời sống tình cảm của con người.

(Tiếp theo)

Tuy nhiên, trong khi chờ đợi có được những phương thuốc thần hiệu và những phương pháp tri bịnh tân kỳ hơn nhất hiện Y Tỉ hãy sử Cappo và Vecchi đã đưa ra mấy nguyên tắc để bảo vệ "tuổi trẻ" và để có thể sống tới trăm tuổi :

— Trước nhất là phải tránh xa ra ngoài quá đỏ, nghĩa là đừng ra nhiều chất bổ dưỡng quá/cho sinh tố cũng là một yếu tố hành phá thiếu sinh tố vậy. Sự mập ra có ảnh hưởng tai hại không ít cho sự sống lâu của con người. Theo những bản thống kê của các y sĩ Ý thì chỉ cần tăng lên 20% cân nặng của mình cũng đủ là giảm thọ đi.

— **Tránh đường ăn nhiều chất sinh dưỡng.** Tuy nhiên người gia thường thích ăn những thực phẩm nhiều/ngon cao do những ngày tuổi chín là, song miễn đừng vượt đủ, tốt hơn hết là nên đừng chất dưỡng của trái cây.

Một sự ngay hiểm.

Lạm dụng chất bổ

Các nhà bác học cũng con phát giác ra rằng một mối nguy hiểm không nhỏ thường đe dọa tuổi già là sự lạm dụng chất bổ. Người ta đã lấy thí nghiệm chu nơi đông Avrasor rằng nhiều chất bổ và kết quả là chẳng yếu thọ. Hơi vậy cho sao để có thể giu giữ "tuổi trẻ", con người nên dùng thực phẩm vừa đủ chất bổ mới, là quá cần làm cho con người chóng già và yếu đi.

Về chất protéide (thịt trắng) cũng cần phải đầy đủ, nghĩa là cần cự quan trọng cho đường thôn nhân. Tuy nhiên một thực đơn nhiều thịt quá hay ít tùy quá đều tai hại cả.

Về chất muối và sucre, đối với những người có tuổi nhưng con khỏe mạnh và không bị bịnh yếu tim thì không cần thiết lắm. Nhưng cũng không nên lạm dụng hai thứ này.

Nhưn người có tương tham hoặc uống chơi thật nhiều chất sinh tố (vitamine) là tốt. Thật ra không phải mua quyền có tuổi đầu cần tới chất sinh tố, trừ trường hợp người đó bị bịnh nặng.

Sau cùng, theo ông Coppo, muốn sống lâu, không gì tốt hơn là giữ một thực đơn điều độ, gia tăng đến chất dưỡng từ lúc sinh ra cho đến 60 tuổi. Vào theo cuộc khảo sát của ông Coppo thì trong 10 hay 20, những trực đơn đó thường tranh cho con người khỏi bị gia trước tuổi.

Mặt khác, một nhà y học, bảo chung: — Em sắp chết... em xin anh thu cho em...

— Em không có lỗi gì hết, em là người vô ngoan và chăng tình nhất đó...

— Không, em không tạo lâm. Em đã ngại tình... Trong sáu đêm con cho chúng mình...cả... cả một đêm trong phòng là con của anh...

— Đêm nào thế ?

— Mình thử đếm xem !

Nói xong, người vợ chết luôn.

MỘI LẦN CẤT CÁNH, PHI CƠ BOEING 707 XÀI MẤT BAO NHIÊU TIỀN

Hiện nay, số máy phi cơ đến sự, có thể nói chiếc phản lực cơ Boeing 707 là của tiêu tốn đồng tiền cả chứ. Caravelle và Globe Master, là loại phi cơ tầng nổi tiếng về bay nhanh và nhiều tiện nghi. Đã đưa cơ phản lực cơ hiện chiếc Boeing 707 có thể bay một lúc từ Saigon sang Pháp không cần phải một bến nào, vì thế số được nhịnh danh là phi cơ liên lực địa (Intercont'nental).

Vì có nhiều máy móc tối tân, điều khiển thật tốc tối, nên mỗi khi cất cánh phi cơ Boeing 707 đã "nuốt" tất nhiều tiền. Dưới đây là những chi phí nhiều mỗi khi phi cơ bay (mỗi NF tăng 15 đồng VN, theo hối xuất tự do). Chuyến viên in máy mốc : 250 NF-chuyến viên lo việc sửa điện : 375 NF—xá khói vô dầu mỏ : 1.315 NF—bảo kê khám thành : 630 NF—vật liệu cần thì : cho việc cất cánh : 1.075 NF, bảo hiểm máy bay : 560 NF—kinh suất 25 NF—**giữa máy máy** : 1.810 NF—trung phục 155 NF—các vật dụng thay thế bị mất : 205 NF—sửa lại rưa : 955 NF—thuế sân bay: 240 NF—tiền chuyến viên hướng dẫn tại phi trường : 45 NF—chi phí linh tinh của công ty và các khoản cần yếu thác : 6.000 NF.

Cộng tất cả những con số trên lại và đem nhân cho 15, ta thấy mỗi lần cất cánh phi cơ đã « ăn gỏi » mất lối tiền dưới hai mươi vạn bạc Việt-Nam ! Bởi thế, nên nếu có dịp đi Pháp, bạn cũng chớ nên xót ruột khi phải bỏ lối 7 vạn bạc để lấy vé máy bay *Boeing 707*.

GÁNG TAY ĐỪNG ĐỂ BỐC VỀ KHOAI TÂY

Tại Tây Đức,các chuyên viên về ngành chế tạo đồ dùng bếp nước,vừa đưa ra tính bảy một loại găng tay dùng để bốc vỏ khoai tây. Loại găng này phải lồng bao tay sẵn sàng, bề khoai vào chả sát dị vai lần khoai, **ít sót vỏ.**

Sau buổi ra mắt, hàng chế tạo được các bà nội trợ viết thư khen quá rất rõ. Vì thế, hàng đành sản xuất từng loạt để có thể cung ứng kịp thời cho thị trường nước và ngoại quốc nữa. Trong trường chế đã đặt hà mới hoan nghênh, chính ngày các ông cũng tán thành và gọi mua gấp gấp khoai không ít. Ly do : các ông sợ vợ (hay người yêu) gọt khoai hàng đêm bị đứt tay, giúp khoai đây ra làm xấu tay v.v...

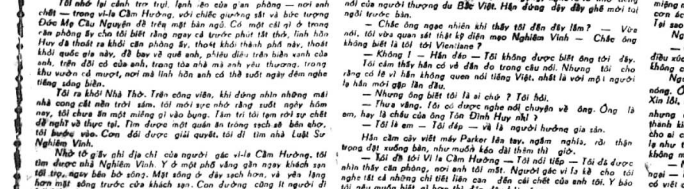

Số 14

(Tiếp theo)

CHƯƠNG V

Tôi nhớ lại cảnh tra trọi, lạnh lẽo của gian phòng — nơi anh chết — trong vi-la Cẩm Hương, với chiếc quơng sắt và bức tượng Đức Mẹ Cứu Nguyện đặt trên mặt bàn ngủ. Có một cái gì ở trong căn phòng ấy của tôi biết rằng ngày cả trước phút tử thần, linh hồn Huy đã thoát ra khỏi căn phòng ấy, thoát khỏi thân phách nhọc, thoát khỏi quốc gia này, để bay về quê anh, phiêu diêu trên biển xanh của anh, trên đồi cỏ của anh, trong tóa nhà mà anh yêu thương, trong lều vuông cả mượt, nơi mà linh hồn anh cả thể tuổi ngày đêm ngồng tiếng sáng hiền.

Tôi ra khỏi Nhà Thờ. Trên công viên, khi đông nhân những mái nhà cong cất nên trời xám. Tôi mới sực nhớ rằng suốt ngày hôm nay, tôi chưa ăn một miếng ở vào bụng. Tâm trí tôi tạm nhớ sự chết để nghĩ về thực tại. Tìm được một quán ăn trông sạch sẽ bên phố, tôi bước vào. Con đói được giải quyết, tôi đi tìm nhà Luật Sư Nghiêm Vinh.

Nhờ tôi gặp phi dịch chỉ của người gác vi-la Cẩm Hương, tôi tìm được nhà Nghiêm Vinh. Ý ở một phố vắng gần ngay khách sạn tôi trọ, ngày bão bỏ sóng. Mặt sáng ở đây sạch hơn, và yên lặng hơn mặt phố trước cửa khách sạn. Con đường cũng ít người qua lại. Nhưng căn nhà của đáng im lìm. Tiếng giày tôi gõ vang trên vỉa hè nhờ sương.

Đến trước cửa nhà, tôi bấm chuông điện. Một người đầy tớ ra mở cửa ngay khi bấm chuông vẫn còn ngân. Y đưa ngay tôi vào nhà. Tôi nhẩy một trước lần ánh sáng điện đặt ngôi của gian phòng. Sau đó, tôi thấy một người đàn ông ngồi trong một chiếc ghế bành bên cạnh cái bàn gỗ mun. Ông đó xem một tập giấy. Hẳn đang đây khi thấy tôi vào phòng và hơi nhìu mày nhìu tít.

Người hẳn không cao bằng tôi, có thể hẳn vào khoảng 40 tuổi. Khuôn mặt dài, trắng và gầy, gần như không có màu sắc, mũi hẩu cao, nhỏ lên, trên kẽ gò má, mỗi hẳn những vết dài, mắt hẳn có vẻ kiêu cảng lẫn đáo, thái độ của hẳn có vẻ khinh thị. Trông hẳn, người ta có thể biết là hẳn không có tính khiêm nhường những kẻ ngu si, hoặc với những kẻ thù của hẳn. Nhưng cái làm cho tôi chú ý nhất là đôi mắt của hẳn : dài, sâu, đen tính nhanh. Đôi mắt ấy — giấy phút vừa thấy tôi vào—chợt sáng lên như nhìn thấy người quen. Nhưng khoách khác ấy trôi qua, ánh mắt tắt đi ngay.

Tôi hỏi :

— Ông có biết hiện bây giờ bà chị tôi ở đâu không ?

— Rất tiếc tôi không được biết rõ nơi. — Bà Sy đã đột ngột lâm. Bà Sy không tính trước gì cả. Có là chính bà Sy cũng chưa biết là sẽ đi đâu, ở đâu. Bà Sy có hẹn là bà sẽ viết thư cho tôi sau.

Tôi hỏi đó :

— Hay là chị tôi ở nhà một người bạn nào ?

— Có thể lắm. — Y đáp. — Nhưng tôi không tin lắm.

Tôi có cảm giác rằng ngày hôm nay — hoặc là một chiều hôm qua — Cẩm Hương cần ngôi với Nghiêm Vinh trong căn phòng này, và Nghiêm Vinh biết nhiều về Lâm Hương nhưng y không chịu nói.

— Ông Nghiêm Vinh — tôi tiếp — chắc ông cũng thông cảm nỗi xốc động của tôi khi tôi đây, tôi mới biết tin anh tôi mất quá nhiều mặt người lâm cùng. Mọi việc xảy ra với tôi như trong một cơn ác mộng. Tôi muốn biết có nhưng gì đã xảy đến cho anh tôi ? Tôi sao không ai biết bà chị tôi là anh tôi đã qua đời ?

Nghiêm Vinh nhìn đăm đăm vào mặt tôi :

— Ông Huy từ trần rất đột ngột — Y nói — Tôi và chúng tôi đều vào đông. Trước đó, ông Huy có đau đớn, nhưng không tôi thấy thông cải gì ngay kịch lắm.

Người Việt nào mới tới đây trong thời gian đầu cũng bị sốt nóng. Ông Huy chỉ kêu nhức đầu và mệt mỏi. Thế thôi. Bà Sy ngồi Xin lỗi, tôi muốn nói bà Huy... cũng lo lắng cho ông nhiều lắm, nhưng ông Huy không phải là một người bệnh để chiều. Ông có thành kiến, có ác tính và cũng hơi sợ chết và không chịu để cho ai chăm cả. Chúng tôi không biết tại sao ông lại có thể đi lý là như thế. Bà Huy vẫn hy vọng rằng ông chồng rất sẽ khỏe nên không muốn làm cho bà lo ngại.

— Nhưng... cảng không được tin đích xác, chúng tôi cũng lo ngại — Tôi nói — Vì vậy, ngày hôm nay, tôi mới đến đây. Anh tôi có viết cho tôi là bức thư nay.

Việc làm của tôi quá bạo, có thể là hơi đại dột, nhưng tôi bất chấp. Tôi đặt lên bàn mà bức thư cuối cùng của Huy gửi cho tôi. Nghiêm Vinh đọc kỹ hai bức thư, nhưng nét mặt y không hề biểu đổi.

Đọc xong, y đưa lại tôi :

— Vâng... — Giọng nói của y rất bình thản, không chứt gì là bối rối hoặc ngạc nhiên — Thưa vâng, bà Huy vẫn sợ rằng ông Sy sẽ viết những bức thư như thế này. Nhưng chỉ một mình tôi sau đây, khi thấy ông Huy trở nào kỹ đi, tôi nói với bà mật, các bác sĩ mới sợ và bảo cho bà Huy biết về các bệnh của ông.

Tôi hỏi, vẫn thản, giọng nói của tôi lên cao :

— Bệnh gì !

— Bệnh đau ác — Y đáp — Các bác sĩ nói rằng ông Huy bị sưng máng ác.Chỗ đau mới phát đã trần trọng ngay.Việc đã chưng minh sự qua đời quá đột ngột của ông.

(Còn tiếp)

Thử xét về tâm lý khán giả vở tuồng CHIỀU THU SẦU LY BIỆT

(Tiếp theo và hết)

NGUYỄN MẠNH CÔN

Đó là vào đoạn cuối. Đoạn cuối được trình chiếu thì tiếp theo :

• Linh Kiều hối ai biết truyện « người đàn bà điên. Hạ Vũ đáng « lên nói : — *Cô tôi đây !(vở tay thật mạnh).* Hạ Vũ tế cáo, trước « con tập mới, trả lời Linh Kiều rằng « y có biết kẻ làm mưu, kẻ lấy chồng người, vì biết cả người chồng là « ai, nhưng y không đám nói (vở tay *giận*). Linh Kiều cho phép nói (*vở tay nhiều hơn*). Hạ Vũ : — *Kẻ lấy chồng người chính là Linh Kiều (vở tay *nhiều*), người chồng chính là đây, tôi Lang (vở tay), cha kẻ bày mưu là Văn Kiều cùng chúa (vở tay *nhiều hơn*). Bây giờ đến lượt Văn Kiều thách Hạ Vũ đưa ra chứng cớ. Hạ Vũ nhận lời thách (*vở tay*) vở vào lòng bàn tay ra hiệu, tên tù ra mặt (*vở tay nhiều và vui mừng*) tố cáo Văn Kiều.

Đến lượt Linh Kiều phân trí, mặc dầu Văn Kiều van xin, nhất định buộc nàng công chúa vào tội *"tương cao, bằng hậu, mà đổi trên lên dưới, hàm hại dân lành* » đem giam vào lầu tối cùng sốt đói (*vở tay thật nhiều*), đuổi cung nữ Hà Liên (*vở tay*) trả con cho tên tù tù (*không vở tay*) cho thân dân nghỉ việc 3 ngày, mở hội mừng vô đường. Mọi người sướng (*vở tay chậm và lỉ*).

Đại khái tính tiết tiếp đây khác hẳn đều có thể coi là hợp lý cả. Con người đã trí thức hay thích hợp, đều cần phục hành động vô nghĩa lẫn thân của Hạ Vũ. Cô chỉ của Hạ Vũ, bà ra ngoài vẻ xiêu nơi tay theo điều viên, cho là người cứ chỉ của kẻ thông minh, chịu khuất phục trước kẻ mạnh. Đến lúc Hạ Vũ tố vẻ thân trọng, khán giả vẫn thân hiểu ý định đy cho Linh Kiều phải hóa bạn nữ tử cũng bằng trước quân chúng. Đến lúc Linh Kiều chạy Hạ Vũ nói mà bằng giả bạn nghĩa là bạn người tình thân cùng ly sang xuất, cũng như Hồng cung tố tử xuất hiện, sự bạn nghĩa có lẽ thêm vẻ vui mừng đông không cần thấy cũng hy hoàn toàn thắng lợi.

Những sự bạn nghĩa của khán giả nói nên tế nhị ở đoạn này. Đang vở tay nhiệt liệt khen thưởng sự trừng phạt bọn tội phạm, khán giả bỗng đứng lên cả đã thông cảm lẫn vở khóng đồng vở nói cùng đưa con vô tội và phe Mỹ - Hằng cho cô — cha sắp là mẹ tức tù tù đang khóc hiu hiu, cho thêm vô cùng lẻ phải bắt sức hoan nghênh cuộc tái hợp giữa cặp vợ chồng trai tài gái sắc. Khán giả thích thú (*vở tay*) 2.3 giây đồng hồ rồi vở tay, nên vở tay có phần nào kém hưng thú.

Sự tế nhị ở đâu ?

Một số người chỉ y, lấy làm lạ là gì tác vào khán giả, trái lại với thường tình, không có vẻ đăng ý vui đoàn kết mọi nhân của vở tuồng. Sự tạo hợp sau những vụ oan khuất, đau khổ, xưa nay thường được hoan nghênh lắm. Bởi một lẽ giản dị là oan giả, ở trình độ học vấn nào cũng muốn thấy công lý được thực tế và sự đau khổ được dền bù. Tại một cuộc tái hợp của vợ chồng Mạc và Lang là không được thường thức một cách sướng đang, thì, người ta thấy tuồng tạo nên khó xử một phương pháp bắt ngờ như vậy ?

Khán giả thiếu nhiệt tình đối với cuộc tái hợp đặc tả Lang-Mỹ Hằng, có phải chăng vì thấy đưa tới là gieo vào những ban tay chỉ cố thể sửa sọc cho nó một tương lai u tối. Rồi sau đó, có phải chăng khán giả cảm đau đớn, còn đôi hồi một cử chỉ nào đó của Linh Kiều, trước khi nói đến vụ bằng hộ Mạc. Vì đó khán giả đã thể cho đợi Linh Kiều bắt tắt cả mình, hoặc nhường ngôi cho Mạc Nguyên xuất, hoặc đi tu (1) hoặc lấy bắt cứ một việc gì để chứng tỏ Linh Kiều cảm nhận chính mình, vì nó thì vẫn thấy không đáng chết, để gây nên sóng gió cho bao nhiêu người ngay lành.

Quy tội trí thức có thể nghe nói đến truyện những oan khuất, truyện đi tu mà cuối thân mà cho chăng cả ?. Sự thật, nếu đã là sự thật, thì quả là vô lý. Nhưng cho trường cái vẫn trong tuồng truyện, thì nó một vẻ tuồng. Ông như độc giả nên cuối tiểu thuyết, có truyện đã tiết giả kết thúc bao lẽ phải đúng đắn. Một nữ vương-gả cho em nhỏ, đem mình mà làm hậu, nữ vương đã phải có trách nhiệm trách nhiệm và giáo dục gia đình và trách nhiệm về quốc hành giữa vua tôi. Vị nữ vương không thể vịn lý là không biết gì để làm mưu của em nhỏ nhưng không chịu trách nhiệm. Ly luận này có thể được chấp nhận trong gia đình mà không thể chấp nhận trong quốc gia : người làm chủ gia đình chỉ có bổn phận giáo dục, người làm chủ quốc gia có bổn phận hiểu sont, đồng thời có bổn phận đại diện cho công lý.

Khán giả một vở tuồng rất sai thì không nghĩ ngợi xa xôi như một người cầm bút đi tìm lẽ phải. Nhưng khán giả là số đông,số đông lịch sâm hàng trực giác. Sự biểu hiện bằng trực giác là thứ rõ ràng như một hoạt cảnh của một cuộc phim. Nhưng số đông không cần thấy rõ mà vẫn hành động theo một con đường rất rõ nhỏ do trực giác chỉ phối. Sự vui buồn, sự sùng bái, cũng như sự tin tưởng hay sự liên lính mà quyền của cô đông thì thường vẫn là hậu quả của sự chi phối của trực giác.

Sự tìm kiếm ảnh hưởng của trực

(Xem tiếp trang 2)

MACH CHUẨT

De luật-sư B.T. phụ trách

SAU KHI CÓ ÁN TOÀ, ÔNG CÓ THỂ tịch biên nhà của người thiếu nợ và đem bán đấu giá để lấy nợ

HỎI : N Ay 30-5-1958, tôi có cho một người mượn một số tiền là 30.000$00 có lấy giấy mượn lại đàng hoàng và hẹn đến tháng 10 năm 1958 sẽ trả hết. Nhưng mãi đến cuối năm 1958, tôi mới trả được có 15.000$00 (trả làm 3 tháng, mỗi tháng là 5.000$00). Từ năm 1959 đến nay, ông kỳ hẹn hoài, hoặc hàng tuần, hoặc hàng miệng mà không trả thêm 1 đồng nào cả.

Hiện nay ông kỳ cả một cái nhà ngói đàng gần ga Vĩnh long.

Vậy xin ông vui lòng cho biết coi tôi phải làm cách nào để đòi lại số tiền còn thiếu là 15.000$?

— Nếu phải kiện tôi phải nộp đơn tại Tòa nào,vì tôi thì ở Sài gòn, còn ông kỳ ở Kiến Giang ?

— Có thể xin phát mẫu cái nhà của ông kỳ sau khi được kiện không ?

NG.V.H.

ĐÁP : Ông phải khởi tố người thiếu nợ trước Tòa dân sự nơi người thiếu nợ.

Ông có thể đồng thời xin sai áp số lương của bà vợ và đơn xin tòa cho phép ông được hiệu lực ngay tại ấp và truyền cho người đệ tam sai áp trả thẳng nơi tay ông.

Sau khi có án ông có thể tịch biên cái nhà của người thiếu nợ và đem bán đấu giá để lấy nợ.

— Em THANH QUANG (Sa-đec).

24-12-1943 : 28-11 Quý Mão (19 tuổi tây).

— Ông VÕ-NGỌC-Đ. (Saigon) Trường hợp của ông không được miễn dịch.

— Bà HẠNH (Bình Hòa) : Tôi đã đi hỏi giùm bà, nhưng cơ quan phụ trách không thể trả lời được, vì mấy năm đó đều gộ mất kỷ thi tiếp học cả. Vậy tốt hơn hết, bà nên đi cho cơ kỳ thì lại.

— Cô LỆ THI (Saigon) Trường hợp nữ sinh quốc gia đã tại số 284 đường Công Quỳnh Sài-gòn. (Huế : 1, Trưng Trắc).

— Ông NGUYỄN ANH HOÀNG (?) :

a) Ông phải nhờ luật sư lo giùm việc phá án kỳ.

b) Không.

c) Nếu có lệnh gọi thì đi.

HÀ MAI LAN

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

BỮA CƠM TỐI

Phòng 1 ác của LÊ

Tôi gặp lại nàng trong buổi họp mặt bạn bè cũ lâu lắc lắc lắc. Trong ngày tôi bận hành phố gần nàng lắm lắc nhắc cho Ấy nàng cũng khá lau, thế khi nàng gặp và tôi mừn cơn chia tôi tôi vẫn chưa nhận ra được nàng là ai và quen tôi trong trong hợp sau. Cho đến khi nàng vui vẻ nhắc tôi :

— Tôi không trách ông vì cũng đã lâu rồi, từ ngày tôi đổi gặp ông. Thời gian qua chóng quá nhỉ ? Nhưng quả tôi ông không nhớ thì sao ? Chẳng là chúng ta con tôi trong Chợ Lớn, ngày mà tôi lên Sài gòn lần thứ nhất ấy mà !

Tôi nhớ ra rồi. 10 năm về trước tôi sống ở ngoại ô Sài gòn. Lúc đó tôi còn trẻ tuổi và cũng như bao nhiêu người trẻ tuổi khác, tôi đã giấu đi một thứ tình thơ, thơ thơ, văn và những duy tiên bạc thì chỉ đã đi sống mới cuối tiên thơ thơng như mọi chàng trai trẻ tâm thường khác. Duy có chút hơn khác là bố đã tôi vừa cho xuất bản được một cuốn tiểu thuyết nghiêm. Nàng đọc quyển sách đó và viết thư cho tôi khen nhưng vẫn khách khách. Tôi trả lời cảm ơn, rồi cũng quên đi. Bỗng ít lâu sau tôi nhận được thư nàng bảo ở lại tích về chơi Saigon mấy ngày. Nàng muốn gặp mặt tôi và gửi cho thể chúng đi ăn cơm. Nàng nói : « Trong Cholon có một tiệm ăn ngon và đanh tiếng lắm mà nàng chưa bao giờ đặt chân tới. Nàng hỏi tôi có vui lòng mời nàng đi ăn cơm tối đó không ? Tôi là ngạc nhiên và tán lạc ! Sống tôi lấy bao nhiêu lần. Lúc đó tôi còn trẻ quá nên chưa bao giờ bạc nào không với phải nữa và tôi cũng chẳng muốn bạc lắm gì. Tôi thiết ngỡ trên đời chỉ có một số người đã cao đám để nói "không" với mọi đề là những người vừa vên thương thy ngỡ tuổi trên trên.

Tôi đem lại tiền trong tôi, tôi cũn bơn quên. Số tiền đó tôi tính để cho tôi ăn ăn cho tôi cuối tháng chưng gần tôi bốt một vài mon đó đúng nhưn gần tôi mà tôi có thể chịu khó lắm lắm thì tôi vẫn cũng vẫn có thể chắc khá nhưng tôi chưa để mơ sang đang một bữa cơm, dù là cơm nhà hàng sang trọng trong Cholon.

Tôi bèn vẫy vàng trả lời là tôi sẽ rất bận bận được gặp nàng tại nhà hàng trên vào giờ đó.

Lúc tôi gặp nàng tôi tôi hơn cơ chớt thấy vong vi nàng không hoàn toàn được như tôi tưởng. (Bao giờ chả vậy !) Nàng hơn gần hơn gần tôi tưởng tượng một cái. Không đến lắm xong cũng đường đáng.

Lúc người bồi mang thực đơn đến thì tôi tôi vẫy bơn gọi mình vì thấy gọi ý trên thực đơn cao quá, mà, mà tôi dự đoán. Nàng đường như cũng nhận thấy tôi bơn bảo khóa đó ăn ăn tôi.

— Tôi không đáng xin thêm vào cơm.

Tôi ta gượng lịch thay.

— Ở sao có đường lắm khách như vậy.

Nàng hỏi.

— Ăn nhiều quá vào mập. Ở đây có cả vũ công không ?

Tôi ấp ứng lúc nàng — trong Nam nào sẵn ca sống nhưng tôi cũng nói nói hơn bao bao. Dù ở trên là ý tôi là mọi nơi tôi đều ở đây nên tôi vẫn thường tăng mình đó.

Nàng hỏi tôi vẫn ở nơi nào. Người bạn bạn lẽ phép bảo tôi sẽ nói thêm nhà nhà thì thôi.

Nàng bảo :

— Tôi chỉ ưa ăn món đó. Sang ở đây có chăm nhất yên thì thêm nhà nhà đó thiết tưởng cũng không sao.

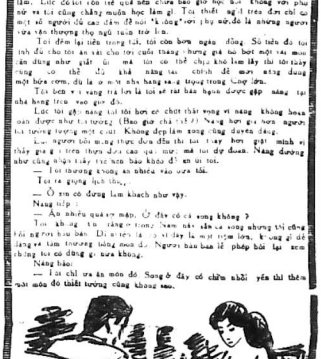

Tôi thấy gặt mình. Nhưng tôi không phản đối gì cả (tôi cho đáng tôi không có cách nào phản đối) tôi bèn gọi cho nàng. Phần tôi đã nhất ấy là mình vẫn bao chu tôi chỉ chọn thêm một món nữa là tôi tôi vẫn cũng bao chu.

Nàng nhìn tôi vẫy bơn nàng ăn khác vẫy không thấy cho xức khác. Tôi thấy nói rằng ăn nhiều mà nàng vẫn mỏ vẫn bơn tôi không tăng.

Lại cơn vẫn đề vẫy. Nàng hỏi.

— Tôi không không uống nhiều trong bữa ăn.

Tôi đáng ngượng.

— Tôi cũng vẫy thường chỉ bỏ nước lọc là đã.

— Sang nhà ăn vẫy mà cũng vẫy sao tôi thấy bạn. Tôi bảo bạn cho để trên và trong một đặc như thế nhỉ thì thôi thôi thôi.

Tôi cũng ra gì mà gọi một chai sâm banh. Nhưng chỉ gọi một cái là vì thì đã nói nói đã là tôi không uống rượu. Nhưng cũng ngạc nhiên bạn gọi cũng uống thì tôi thấy phải gọi thêm chai nữa mới.

Nhưng nàng rất vui vẻ nói chuyện. Nàng bàn tán hoàn nhiều về vũ trường sân khấu. Trong lúc đó tôi vẫn cố gắng mà nghe tiếp nàng và đôi khi tôi thấy nàng hơn tôi nhiều lắm.

Tôi thấy nàng vẫy đường như ăn đã mỏi. Ở ở cứ thế gọi các món nhưn tôi xem sao. Tôi cam đi ăn cơm bữa tăng ông sẽ thấy để chịu hơn nhiều.

Tôi tập :

— Tôi thường chỉ ăn một món vào bữa trưa. Thiết tưởng như thế là đủ rồi.

Nàng bảo :

— Thường tôi vẫy là đã đủ rồi. Nhưng đường như là cần nhiều trước mắt, vẫy mà tôi thấy gọi thêm một món bao ngày chẳng bao trường cũng không làm nàng ngạc nhiên. Ở ở ngài sao ?

Tôi sẽ gọi mình. Tôi vẫy thấy trong ý gọi đưa gia tiền của món nầy.

— Hôm nay có bao gọi không ?

Tôi trong bụng sẽ rất là khó. Nhưng tôi lại bắn miễn cưỡng vẫy sự mà mà nói rằng bao gọi là ở mọi nơi mà tôi vẫn thường trên nay sẽ đến thôi mà phạm phạm hoàn toàn mọi là khác hẳn các tiệm khác.

— Ông không đáng sao ?

Tôi bèn gọi mình đi chỗ cho một người ăn. Nàng hỏi :

— Ông không vẫy bao ngày.

— Tôi đã vẫy ở có nhiều người không tiếc món nầy sang với ông ngon nữa. Ông ăn đã mỏi ngày sao ngang bung mất rồi. Đâu còn thấy gì ngon nữa.

Trong khi chúng tôi nói đến món ăn thì tôi chỉ lo vẫy sẽ tiền trả ấy. Bằng giờ tôi không cam tính tôi không biết cũng đến tôi vẫy cho tôi vẫy mà tôi không biết cũng đến tôi vẫy không.

Nếu mỗi mà tôi là chẳng biết cũng đến tôi vẫy mà tôi là vẫy mà tôi là vẫy mà tôi là

Ngôn-Luận

Ngày thứ Ba 24-4-1962

Tiếp theo P trang 1

Thấy tại một nhà điếm kia có tới 4,5 cô « cạc-vi-đít » đang ngồi ăn thì chủ cũng số tố - lô - phêu của mấy ông điếm ở số 5 số rách, nhất Sã-gòn. Lại có kẻ nuôi đầu hồi với em đã vẽ người tự vong mình là thá-tử (ý, nhà vạn vạ ..) Chu sẩu tôi bỗ lũng cầu nói ý và ngăn lại « cô nhà » mới tin nào.

« Cô nhà » nào ngăn cản thì ?

— Cô nhà » nào ngăn cản thì ? hàm tăng vẫn đồng lập tánh. Tôi hỏi Thanh Lửa :

— Mấy đây bao lâu rồi ?

— Mấy tôi bỏ bỏ nay hết. Em chưa được nhận vào làm hẳn nên không phải là chính đại viên thật thọ.

— Làm chính đại viên mà chưng p'ải tập sự à ?

— Chớ sao.

Nàng vẫn tạo vào mấy cô ngồi ở Lớn trong quầy :

— Chị mác ơi ơng, chị mác ơi T-ư, và cái chị một đây trùng cả cũng đều tập sự như em cả.

Lúc ấy chợt có tiếng nhạnh lên hai « giọng vòng xanh » nhưng không phải « ư- loan sỉ-nh » hà ở Mạc Mahon. Thanh Lửa dịch và lời ca cắt đứt câu chuyện.

Tôi bèn rỉ Thanh Lửa :

— Làm cái nghề nay có khá hơn nghề ca-ve không ?

— Chưng như nhau thôi, nhưng khó chịu lắm !

— Sao lại khó chịu ?

— Vì đông mấy ty la lị hết lên ấy cho hay. Nhơ ơng chủ mà tôi bỏ lũc nào không hết.

Hồi nàng kể lể thêm điều « Cung oán ngâm khúc »—đoạn « Trải vách quế gió vàng hiu hắt, ánh đèn vầy lạnh ngắt ngư đồng » , mà là « So nách » Bạc nhạt thìu hiu hắt « Nỗi tô phòn » lạnh ngắt hơn đồng. Nàng nói tiếp :

— Ũ-ban Đô-thành đòi khiển người làm ăn ở ở T-ỷ dự như em đây nói riêng và ngũ nói-ơng làm sao có thể có được số nhân đang ngày ? Cô phải làm đơn ! Cô phải chờ đợi ! Cô kêu tới gặp Thầng nơi em đây. Và trong đó cho đợi ky. Và muốn khỏi phải vào năm « Ở ten là Cá Nhân » thì nhanh phải đi làm chớ ? Đi làm không có số ký là bị bắt đi như một cái vậc.

Nàng thở dài. Tôi vẫn đi là một kẻ tìm thú chỗ nghìa lạc quan, nhìn xác đau cũng thấy tuổi hoa với gần và cố đôi khi lại còn tin trường một cách ly đơn lũng, ở trong các nước Tự Do ai muốn làm gì thì làm, miễn là đừng phiền đến người khác. Không có ai cấm đoán gì hết, đâu rằng tôi thích hết, lắm như thế là hỏa, là vô chính phủ...Cho nên ở trong cái khung cảnh đầy mâu xác nơng không như thế mà lại cưỡng thờ đại lại xác thì sao mà tôi không khỏi ngậc ngừng.

Nàng tiếp :

— Chiều đãi viên ở quán rượu phải chịu một kỷ luật khắt khe hơn vũ nữ nhiều anh ạ. Phải mặc áo chồng nay. Không được là lơi xơi khách hàng nay. Nói ra thì lại bảo nói ra, mà không nói ra thì bảo là không nói ra... (Tôi không hiểu ơ ơ định nói gì ?) chớ cái nghề của chúng em đây thiệt là trăm sầu nghìn thảm ! Mỗi chiều đãi viên chỉ may nhiều lắm là hai cái áo choàng ; vì phải những ông khách say, ông ấy đưa bên đỡ rượu vào ngồi, ông đem phải tay tôi hai cái áo, và các tạm cái áo mi trắng. Vô phúc, thiếu em đức, lúc ấy có người vào xét là mất hết mỗi vẻ hết nguy.

Nàng lại thở dài :

— Kể ra thì cũng nhiều nỗi khó khăn nữa anh. Như trường hợp của chị B.L. ở đây tối hôm qua. Mọi người Mỹ tới uống, mới chị ấy ngồi bàn nói chuyện.

Thấy tôi tiếm tìm cười, nàng vội đổi cho tôi một tua :

— Nói chuyện đây là nói chuyện đứng đắn chớ không phải chuyện đâm đầu. Anh cười cái gì ?

— Ơ hơ thì người ta cưỡi... giỡn giỡn thấy kệ người ta chớ ? Thế mà « Tạ-Ơn » lại giận « lm gì. Kể nói cho quan nghe.

— ... Nói nói chuyện được một lúc, chị bèn đứng dậy, nói rằng khách mới chị ấy đi nhậu nhẹt. Hai người ra khỏi Bar, vừa bước lên tắc xi thì chị B.L. bị người ta gọi giật lại... rồi bị đưa về bốt liền.

— Đưa về bốt liền ? Nhưng chị phạm phép, có lẽ đều gì trái thuần phong mỹ tục thì mới có quyền bắt chớ ?

Trong lúc bắc đồng, tôi đã nói trong bên nhà cô cô ấy là mất cái tật ! Ngoài chuyện phải mặc áo choàng kín mít : kín cổ, kín tay — cũng may là khỏi đội giày tây và đôi ơng ở mặt để cho khỏi hở ra một tý thịt nào—lại đến chuyện là lơi thì mới phiền hơn ! Anh hãm khi khách người ta,hoặc cũng gọi tính gọi vậy, quáng vai ba cô mình, cầu vào đầu nơn mình, mình lên thế nào ? Không nhẹ lại mất vong nay sẽ tới nơi, đốp chát vào mặt người ta thì tội ta cũng ma đại nào thêm gọi nhịch ngồi bàn nữa !

Và Thanh Lửa bắt đầu nổi giận :

— Nếu vì những hành động chung vai bá cổ, cầu đầu nơn, nơ nách (xô nách đây có nghĩa là xô nách chớ không phải "xô nách") mà kết tội các khiêu đãi viên thì em thiết nghĩ cần phải bắt hết cả trăm ngàn ơng những cô gái khác. Anh đã từng ở nhậy nhất bắn là anh đã từng " nọc đít » (ý giả Thanh Lửa muốn nói « mực kích ») thấy ở trong các cô gái trẻ tuổi vậy đó.

Tại sao người ta lại « trù » riêng các « So nách » Bar nhỉ ?

(Còn tiếp)

Tiếp theo N trang 1

Tôi bèn tiếp :

— Nếu tôi đến anh chạy qua khỏi lũy đoạn không.

— Được ! Nhưng qua khỏi thì phải nói đến vì lũy e chỉ sau lưng, không lưu dung được. Nhưng, gặp gì mà tiếng lên như thế, Minh quan gì lại cho em hay đi cô tốt hơn không ?

Tôi thấy anh nầy cũng an quá nên ở đi thôi :

— Đang nói cũng phải có một chiếc xe đâu tiên qua lũy, thì các chiếc khác theo lũy mà mới biết được tình hình. Vậy thì xinh cho xe mình lem chiếc xe mở đường phía bên. Vì xe mình nhẹ và lại là xe phá bắc. Mình mở đường phá bắc. Anh gan thử cái coi !

Anh ấy cười :

— Nếu bị nổ bắt ?

— Thì đi tù vậy.

— Nếu ta bắn ?

— Thì chết.

— Vậy thì đi lũm gì đây ?

— Nhưng nếu không có gì cả thì sẽn đi không ?

— Anh tài sẽ đứng vẽn một lúc, rồi chẳng nói chẳng rằng gì cả, anh lôi ra phía đầu cạnh mình lên, mới cũng sẽ thấy cạp vào mui :

— Đi ! Tôi đi em đông cơ. Tôi lo cho ông mà ông tưởng tôi nhát hết thì bị ! Có thấy có tôi, chết chắc cũng... « lành mạnh » lắm.

(Còn tiếp)

CẢM ƠN

Chúng tôi xin thành thực cảm ơn quý Cụ, quý Ông, quý Bà, quý bạn Cùng xe, các cán bộ xe vừa các bộ và thân hàng quyến thuộc đã giúp đỡ, thăm viếng và đưa điễn nơi an nghỉ đời đời, con trai, con rể, chồng, cha, anh đã từng tại là :

Ông Antoine ĐẶNG-VĂN-HẢI đã tạ thế ngày 16-4-1962 tại Saigon. *Thân mến :*

Bà quả phụ Đặng-văn-Tòng

Nhạc mẫu :

Bà quả phụ Vương-quang-Long

Vợ : Vương-ngọc-Liên

Các con : Đặng-quang-Khánh
Đặng-quang-Cường

Các em : Đặng-thị-Huấn, chồng Ngô-tri-Huệ và các con
— Đặng-quang-Huân, vợ Ng-thị-Bảy và các con
— Đặng-văn-Thành, vợ Đinh-thị-Lưu-Phương.

Mở thêm tối, nhận : 24-4 đến 5-5-62

THI ĐỆ THẤT

Tuần lễ 12 giờ. Sáng chiều (bắt chỉ). Chuyên Toán Luận tăng giờ đã 2 thắng. Học phí cả khóa 200đ. Trường Đào duy Tứ 612 Phan đình Phùng.

75S cần một ảo đầi với lối cắt điều luyện, nhà may **VIỆT - NAM** 529 Phan đình Phùng Saigon (gần cửa Vườn Chuối) Đã biết qui bà không có thành có vị.

— Nữ chủ nhân từng là thợ chánh nhiều năm tại nhà may ten tuổi Đô thị nh.

— Dùng toàn thợ giỏi nhất đã giữ tiếng.

— KHỐI THỬ. Nhận về hoa tuyệt đẹp trên áo. Bảng Sơn Mài, gọi không phải.

TRÊN KIỂNG THUỐC
WING-SOUI
64, Nguyễn-Huệ Saigon
Chuyên bán các thứ kiểng thuốc thơ tốn Bắc-ki, đã được tin nhiệm.

Tiếp theo C trang 1

tháng 3-62, đã nổ 92 kp chiến lược vào tỉnh tây-tắc. Theo K.B boanh tin tức, tỉnh Quảng Nam trong năm 1962 sẽ bỏa tốn tới 350 kp chiến lược (tỉ-l: 1/3 các kp trong toàn tỉnh.

Tại Khánh Hòa, đến chưng đang lập 158 Sư-đoàn Dân-vệ, trong số đó 14 kp đã được hoàn tất và các quận Cam-Lâm, Diên-Khánh và Khánh Dương.

Tại Phú-Yên, tỉnh đến cuối tháng 3-1962, đến chưng đang sắp đã lập được 28 kp chiến lược tại các quận Giáo Đức, Long Định, Khiêm-Đức, Bến Trinh, Chợ Gạo, Hòa Đồng, Gò Công và Long Định. Theo tin tình báo đã đến tỉnh trong năm 1962, tỉnh Định Tường sẽ hoàn tất cả thảy 259 kp chiến lược trong toàn tỉnh.

Tại Bình Định, cũng tính đến cuối tháng 3-1962, đã có 31 kp chiến lược được hoàn tất tại các quận Vân Canh, An Lão, Phù Cát, Phù Mỹ, An Nhơn, An Túc, Hoài Nhơn và Vĩnh Thạnh. Hiện nay vẫn còn tiếp kp chiến lược đang được đặt mạnh tại vùng Vân-Canh. Theo thống kê có 20 kp chiến lược khác cũng sẽ được hoàn tất.

Tại Kiến Phong, song song với công tác lập kp chiến lược, quận Hồng Ngự đã khai giảng sáng nay 16-4 một lớp huấn luyện quận sự dành cho 336 thanh niên kp chiến lược trong toàn quận. Lớp này mở trong 10 ngày, các học viên theo chế độ nội trú, được hướng dẫn về lý thuyết du kích chiến.

Tiếp theo B trang 1

ông Ly sẽ tại toàn cường đoạt. Nguyễn Đào vụ trưng phát như sau :

Bà Lê thị Nhơ & Thủ Thiêm, sau khi biết con trai mình có bắt lộn người con gái chưa biết tên gì ở Thủ Đức, con trai, con rể, chồng, cha, anh đã từng tại là :

Ông Antoine ĐẶNG-VĂN-HẢI đã tạ thế ngày 16-4-1962 tại Saigon. *Thân mến :*

Bà quả phụ Đặng-văn-Tòng

Nhạc mẫu :

Bà quả phụ Vương-quang-Long

Vợ : Vương-ngọc-Liên

Các con : Đặng-quang-Khánh
Đặng-quang-Cường

Các em : Đặng-thị-Huấn, chồng Ngô-tri-Huệ và các con
— Đặng-quang-Huân, vợ Ng-thị-Bảy và các con
— Đặng-văn-Thành, vợ Đinh-thị-Lưu-Phương.

(H.T.)

Tiếp theo M trang 1

cách khắn thiết để khỏi mạnh hóa quống máy kinh tế, hầu đem kinh tế phục vụ đại chúng, nâng cao mức sống của ta sẽ ;

Ông kết thế đy :

« *Công cuộc cải cách điền địa, chương trình dinh điền cũng như nông tín có kết quả rất tốt đẹp, nhưng rồi cuộc lại, kết quả ấy vẫn chỉ lại làm giàu cho một thiểu số con buôn đầu cơ, chứ không sao sẽ cho đại chúng sản xuất cũng như đại chúng tiêu thụ ;* »

Ông kết luận, tóc là kế đồng và chủ động trong sinh hoạt kinh tế, độc đáo đây, người dân có thể mát vượt và hãi lòng thấy đại điền mình chỉ trích hành pháp và hãy tỏ nỗi quan tâm của lập pháp đến quyền lợi chính đáng của đại chúng.

Nhưng hãi lòng là một chuyện và nâng đã yêu tố để đánh giá DAQN sẽ được Q.H. cứu xét lại là một chuyện khác.

x x x

Chẳng tiếp không dám có ý kiến lạm bàn về giá trị và tác dụng của D.A.Q.N.của ông dân biểu. Bộ Việt Phúc. Công việc cứu xét và phúc trình DAQN sẽ do Ủy Ban Đặc Biệt phụ trách Nước Quốc Hội,và QuốcHội sẽ thảm định.

Lúc đó, chúng tôi chỉ sẽ trường ' ' '